Nr. 110. Wtorek, 16 Maja 1893. Rok 83.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany“ dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej“ kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., mi[illegible]nie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., m[illegible]cznie 1 zł. 5 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył wydać najmiłościwiej następujące Najwyższe pismo odręczne:

Kochany Bracie, Arcyksiążę Karolu Ludwiku!

Gorliwą Swą działalnością w charakterze Protektora międzynarodowej wystawy dla spraw muzycznych i teatralnych w roku 1892, objawiłeś Wasza Miłość ponownie w sposób pocieszający swój żywy współudział w popieraniu sztuk pięknych i instytucyj im poświęconych.

Sprawia Mi zadowolenie, iż mogę Waszej Miłości wypowiedzieć Moje podziękowanie za Twoją działalność na rzecz tak pożytecznego ogółowi i patryotycznego przedsięwzięcia, a dalej udzielić upoważnienia do zawiadomienia honorowej prezydentki wystawy księżnej Pauliny Metternich, prezydenta margrabiego Aleksandra Pallaviciniego i wszystkich członków prezydyum, o Mojem uznaniu za ich pełne ofiar trudy, poniesione przy tej sposobności.

Lainz, 12 maja 1893.

Franciszek Józef m. p.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 9 maja b. r. nadać najmiłościwiej radcy sądu krajowego we Lwowie, Franciszkowi Bogdanyiemu, z okazyi przeniesienia go na własną prośbę w stan stałego spoczynku, tytuł i charakter radcy sądu wyższego z uwolnieniem od taksy.

P. Minister sprawiedliwości zamianował sekretarzami Rady: sędziego powiatowego w Gwoździcu, Emila Krwawicza, dla sądu obwodowego w Tarnopolu i adjunkta sądowego w Samborze, Władysława Waydowicza, dla sądu obwodowego w Samborze.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu zamianowała doktora wszech nauk lekarskich Czesława Górskiego, lekarzem salinarnym przy c. k. Zarządzie salinarnym w Bochni.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 15 maja.

Telegramy z różnych miejscowości Bułgaryi dają nam dokładny obraz entuzyazmu, z jakim ludność witała powracającego z podróży poślubnej księcia Ferdynanda i jego młodziutką małżonkę, wstępującą po raz pierwszy na ziemię bułgarską. W pochodzie niejako tryumfalnym, księstwo udali się z Sistowy, gdzie wylądowali, do prastarej stolicy carów bułgarskich, Tirnowy, na uroczystość otwarcia wielkiego zgromadzenia narodowego, które jak wiadomo, ma sankcyonować uchwalone przez zwykłe sobranie zmiany konstytucyi. Zgromadzenie to, składające się ogółem z 600 członków, oświadczy się bezwątpienia ogromną większością za proponowanemi zmianami ustaw zasadniczych, dzięki czemu na tronie bułgarskim będzie zasiadała aż do trzeciego pokolenia dynastya katolicka. Jako godny uwagi fakt, świadczący o zmianie zapatrywań, nawet w kołach wrogich dotychczas księciu, należy podnieść, iż oprócz kilku innych politycznych wychodźców, także były prezes gabinetu, Cankow, ubiegał się i otrzymał mandat do wielkiego zgromadzenia narodowego, a to w wyraźnie wypowiedzianym zamiarze głosowania za zmianą konstytucyi. Sędziwy Cankow należy do cechu zawodowych spiskowców. W ostatnich latach panowania tureckiego w Bułgaryi, stał wspólnie ze zmarłym niedawno Bałabanowem, na czele kolonii emigrantów w Bukareszcie, gdzie się znajdowała podówczas główna kwatera bułgarskiego stronnictwa rewolucyjnego i podżegając systematycznie z pomocą broszur i odezw swoich ziomków do powstania przeciw znienawidzonemu półksiężycowi, przedsiębrał równocześnie podróże po Europie, celem zjednywania dla sprawy bułgarskiej przyjaciół i materyalnego poparcia. Przedewszystkiem szukał on dla dopięcia swych celów pomocy u panslawistów, a sojusz z nimi utrzymywał i po wyswobodzeniu swej ojczyzny tak upornie, iż ostatecznie stał się niemożliwym w kraju. Przekonany za rządów ks. Aleksandra Battenberga o utrzymywanie podejrzanych stosunków z panslawistami, widział się zniewolonym umknąć do Rossyi, gdzie z łaski cara otrzymał pensyę dożywotnią. Dotychczas uchodził on za jednego z najzagorzalszych zwolenników Rossyi a przeciwnika ks. Ferdynanda. Ostatni jego krok dowodzi wymownie, iż i on także pomimo pensyi dożywotniej zerwał z Rossyą i panslawizmem, i że znajduje się na drodze pogodzenia z nowym porządkiem rzeczy. Nawrócenie Cankowa ma nie tylko symptomatyczne, lecz także praktyczne znaczenie. Cankow bowiem posiada wśród starszej generacyi w Bułgaryi wielu zwolenników.

Nie mniej zmiana frontu, jakiej dokonał ostatnimi czasy eksarcha bułgarski, przyczyniła się niepomiernie do poprawy położenia ks. Ferdynanda. Rezydujący w Konstantynopolu naczelnik prawosławnego kościoła bułgarskiego, ignorował dotąd, o ile to było możliwem, obecność ks. Ferdynanda w Bułgaryi i unikał starannie wszelkich stosunków z nim i z jego rządem. Przeciw projektowanej zmianie konstytucyi i usunięciu z metropolii w Tirnowie msgr. Klemensa, wystosował eksarcha gwałtowne protesty, zachęcając przytem do oporu podwładne sobie duchowieństwo. Gdy wszakże energiczny Stambułow zagroził ewentualnością zupełnego usunięcia Kościoła bułgarskiego z pod wpływów i władzy eksarchy konstantynopolitańskiego, tenże zmiękł i nie tylko złożył księciu drogą telegraficzną życzenia z powodu wstąpienia w związki małżeńskie, czem uznał go poniekąd, lecz cofnął protest przeciw zmianie konstytucyi i pozostawił metropolitę Klemensa jego losowi.

Pełne zapału przyjęcie, jakie zgotował lud bułgarski księciu i jego małżonce, jest niewątpliwie szczere i wyrazem gorących uczuć. W osobie księcia a jeszcze bardziej w aspektach otrzymania dynastyi, upatrują Bułgarowie do pewnego stopnia rękojmię przeciw zachciankom Rossyi, której są wprawdzie wdzięczni za dokonanie dzieła wyswobodzenia, pod której jednak panowaniem pozostawać nie mają bynajmniej ochoty.

Sprawy sejmowe.

(Reforma ustawy gminnej).

(§) Kwestya reformy ustawy gminnej poruszona wnioskami pp. Pilata i Rutowskiego została załatwioną w komisyi gminnej. Sprawozdawcą w Izbie będzie p. Pilat.

Komisya zaproponuje Sejmowi następujące rezolucye do uchwały:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w dalszem wykonaniu uchwał sejmowych z dnia 25 stycznia 1887 i z 24 marca 1892 wygotował wnioski do zmiany ustawy gminnej z 12 sierpnia 1866 w tym kierunku:

1. Aby utworzoną została dla tych zadań miejscowej administracyi publicznej których poszczególne gminy i obszary dworskie należycie wypełniać nie mogą, zbiorowa organizacya autonomiczna, złożona z dzisiejszych gmin i obszarów dworskich, zostająca w ścisłym związku z samorządną organizacyą powiatową a nie naruszająca ani odrębności dzisiejszych gmin pod względem zarządu majątkiem gminnym i korzystania z dobra gminnego, ani też obecnego stanowiska obszarów dworskich w sprawach do zakresu owej wspólnej organizacyi nie należących.

2. Aby koszta nowej organizacyi ponoszone były równomiernie przez gminy i obszary dworskie w nią wciągnięte.

3. Aby skład zarządu projektowanej organizacyi zbiorowej dawał rękojmię należytej administracyi i odpowiedniego uwzględnienia żywiołów inteligentnych a zarazem ponoszących znaczniejszą część kosztów i aby w tym zarządzie wytworzenie ciała uchwalającego (rady) odbywało się bez tworzenia osobnej w tym celu organizacyi ciał wyborczych.

LISTY PARYSKIE.

5 maja.

(Pierwsze posiedzenie publiczne Stacyi Naukowej Polskiej w Paryżu. — Przemowa reprezentanta ambasady austryackiej i sprawozdanie delegatów Akademii krakowskiej. — Koncerty Zygmunta Stojowskiego. — Otwarcie Salonu na Champs-Elysées. — „Polonica“ w Salonie; Pochwalski, Bilińska, Reyzner. — Almy Tademy portret Paderewskiego. — Obrazy historyczne: Munkacsy, Roybet, Tadema. — Nowa moda w portrecie: portret w kostiumie fantastycznym i portret en nu. — Rzeźba).

Stosownie do układu swego z Towarzystwem historyczno-literackiem, ekspozytura Akademii krakowskiej w Paryżu urządziła posiedzenie publiczne Stacyi Naukowej Polskiej w dniu 3 maja.

Było to pierwsze posiedzenie „Biblioteki Polskiej“ pod zarządem Akademii, to też inteligencya polska, przebywająca w Paryżu, zebrała się licznie w poważnym przybytku Biblioteki na Quai d' Orléans i z zajęciem śledziła przebieg uroczystości.

Zagaił ją p. Rustejko, czcigodny kierownik instytucyi w hotelu Lambert, który w zastępstwie nieobecnego z powodu choroby prezesa komitetu paryskiego, ks. Czartoryskiego, powitał zgromadzonych.

Po nim przemówił hr. Lützow, sekretarz ambasady austryackiej w Paryżu. Hr. Lützow przybył na uroczystość tę jako zastępca ambasadora J. E. hr. Hoyosa, który zajęty pilnemi sprawami, nie mógł zjawić się osobiście. W imieniu p. ambasadora oświadczył tedy hr. Lützow, że Rząd z żywem zajęciem i z pełną sympatyą śledzi rozwój paryskiej stacyi naukowej, urządzonej przez krakowską Akademię Umiejętności.

Za ten wyraz życzliwości i za zjawienie się przedstawiciela ambasady na posiedzeniu Stacyi podziękował hr. Lützowowi dr. Korzeniowski, delegat Akademii krakowskiej, przemawiając w języku francuskim, którego użył był i hr. Lützow. Następnie przeszedł delegat Akademii do sprawozdania Stacyi Naukowej. Sprawozdanie to wygłosił dr. Korzeniowski w języku polskim. Zważywszy, że Akademia objęła spuściznę po Towarzystwie historyczno-literackiem dopiero dnia 22 stycznia b. r., delegat Akademii pobieżnie tylko wspomniał o dotychczasowych czynnościach, rozwodząc się tem obszerniej o programie Stacyi Naukowej. Taki układ sprawozdania świadczy o skromności, o takcie i o poważnych zamiarach delegata Akademii. Uważamy sobie atoli za obowiązek uzupełnić wywód dr. Korzeniowskiego, na podstawie własnej obserwacyi dotychczasowej działalności ekspozytury Akademii krakowskiej.

W ciągu trzech miesięcy, które upłynęły od chwili objęcia Biblioteki polskiej przez delegatów Akademii krakowskiej, dr. Korzeniowskiego i dr. Porębowicza, instytucya ta, niegdyś tak poważna, z letargu obudziła się do życia pełnego. Młodzi ci uczeni z całym zapałem wzięli się do spełniania trudnych a zaszczytnych obowiązków swych, usunęli grubą pleśń, którą kilkuletnia stagnacya pokryła Bibliotekę, i przemienili ją na nowoczesną instytucyę naukową. Dzięki zabiegom ich, istnieje dziś już w Bibliotece czytelnia publiczna, w której znajdziesz wszystkie poważne pisma polskie. Delegaci Akademii uporządkowali znaczną już część inwentarza bibliotecznego, zakładając katalog systematyczny. Jestto praca ogromna ale wdzięczna, gdyż Biblioteka polska, obok książek cennych i rzadkich, posiada całe skarby rękopisów i sztychów o wielkiej wartości, skarby, które delegaci Akademii obecnie niejako odkrywają, wykopują z pod warstwy pyłu. Nadto udało im się w krótkim czasie pozyskać niektóre nowe a cenne nabytki dla Biblioteki, że wspomnę tylko o kilku nieznanych listach Adama Mickiewicza i urywku pierwopisu „Pana Tadeusza.“

Obok działalności swej w Bibliotece, delegaci Akademji z niemniejszą gorliwością czynili zabiegi celem urzeczywistnienia myśli Stacyi Naukowej. Nawiązali stosunki ze wszystkiemi naukowemi instytucyami we Francyi i w Anglii, spotykając się wszędzie z przyjęciem nader życzliwem i dowodzącem, że odczuwano na Zachodzie potrzebę stacyi nauki polskiej. Niektórym z instytucyj tych dostarczyli już różnych wskazówek i informacyj, odpowiadając równocześnie na liczne zapytania i prosby uczonych polskich, którzy pragnęli informacyj z paryskich źródeł naukowych.

Dziś już tedy stwierdzić można, że myśl założenia Polskiej Stacyi naukowej w Paryżu była zdrową, i że młodziutka ta dziś instytucya, krocząc dalej torem, na którym się znajduje, rozwinie się nietylko ku chwale nauki polskiej lecz ku prawdziwemu pożytkowi nauki w ogóle.

Lecz wróćmy do uroczystości, której opis przerwaliśmy by uzupełnić lukę, którą spowodowała w sprawozdaniu zbytnia skromność delegata.

Po przemówieniu dr. Korzeniowskiego, przyjętem hucznymi oklaskami, nastąpił — jako ostatni punkt programu — odczyt dr. Edwarda Porębowicza p. t. „O metodzie porównawczej w badaniach historyczno-literackich“. Dr. Porębowicz, autor świetnego studyum o ruchu literackim w Europie zachodniej, jeden z najgruntowniejszych u nas znawców literatur romańskich, obrał sobie temat, w którym się streszcza cała jego dążność na polu krytyki historyczno-literackiej. Dowodził, że nasze zwłaszcza piśmiennictwo, które we wszystkich niemal okresach opierało się o literatury ludów zachodnich i południowych, nie może być badanem i ocenianem słusznie bez gruntownego zapoznania się z innemi piśmiennictwami i że obok krytyki czysto estetycznej należy się metodzie porównawczej miejsce pierwszorzędne w badaniach literackich. Błędem było dotychczasowych badań porównawczych, że uwzględniano zawsze okresy równoczesne literatur zagranicznych, podczas gdy prądy literackie w chwili kiedy się do nas przedostały, zagranicą już minęły.

Posiedzenie Stacyi Naukowej wywarło najkorzystniejsze na zebranych wrażenie. Opuszczano salę z przekonaniem, że Akademia równie szczęśliwą była w wyborze delegatów, jak w samem podjęciu dzieła, które cieszące się życzliwością i poparciem polskiego

Wydział krajowy rozważy, czy nie należałoby złożyć tego zarządu wprost z przełożonych dzisiejszych gmin, tudzież przełożonych obszarów dworskich lub ich zastępców, ewentualnie przy większych gminach ze wzmocnieniem ich reprezentacyi.

4. Aby projektowana organizacya zbiorowa nie pomnażała liczby instancyi w sprawach administracyi publicznej o nowy stopień, lecz w sprawach do niej należących wstąpiła w miejsce instancyj istniejących.

5. Aby określony został wpływ i nadzór wyższych władz samorządnych w obec projektowanej organizacyi w szczególności co do urzędu naczelnika a następnie pisarza.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał i zdał sprawę, jakie będą koszta zarządu połączone z projektowaną reformą przy dążeniu do najdalej idącej oszczędności, a zarazem o ile nastąpiłoby zmniejszenie wydatków na zarząd w gminach?

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przy wykonaniu powyższych poleceń zbadał zapatrywanie Rządu na projektowaną reformę.

(Składy publiczne we Lwowie i Krakowie).

Komisya gospodarstwa krajowego załatwiła na podstawie referatu p. Stanisława Stadnickiego sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowych składach publicznych w Krakowie i we Lwowie.

Komisya nie uznała za wskazane już na obecnej sesyi proponować Sejmowi uchwalenia rozszerzenia koncesyi składów na dział towarowy, a to z powodu, iż z jednej strony nie może uważać układów z Towarzystwem handlowem rozpoczętych za skończone i do pewnego w tym kierunku działania zachęcające; z drugiej strony konieczną jest rzeczą, wyrażone przez Wydział krajowy — „prawdopodobieństwo“, iż to rozszerzenie przyniosłoby składom znaczny dochód“ — oprzeć na pewnych choć w przybliżeniu do rzeczywistości podobnych cyfrach, na podstawie których możnaby wszelkie konsekwencye tego kroku w obec Sejmu i kraju usprawiedliwić.

Następnie zajęła się komisya rozpatrzeniem kwestyi prawie zupełnego usunięcia się bezpośrednich producentów od korzystania ze składów krajowych. Wydział krajowy oświadczył, że dziś byłoby jeszcze przedwczesnem wydawać sąd w tej mierze, — komisya jest jednak odmiennego zdania i twierdzi, że trzy lata istnienia składów krajowych, to okres czasu wystarczający do ocenienia ich bardziej lub mniej pożytecznej działalności. Komisya podziela zapatrywanie Towarzystwa rolniczego krakowskiego, że dla większych właścicieli jest instytucya składów zbyteczną, zaś dla średnich niewygodną i trudną skutkiem rozlicznych formalności, pisaniny i kłopotów różnego rodzaju, że jest kosztowną skutkiem opłat składowego i t. p. wydatków, że wreszcie warunki uzyskania kredytu na waranty nie zachęcają wcale do korzystania z tej formy zaliczek, albowiem kredyt warantowy połączony jest z takiemi trudnościami, stratą czasu i kłopotami, iż przepisy odnośnej ustawy działają raczej odstręczająco niż zachęcająco na producentów rolniczych.

Po nadto jednak sądzi komisya, że istnieje jeszcze inna przyczyna utrudniająca, a w wielu wypadkach, chociażby wyżej wymienione przeszkody usuniętemi być mogły, uniemożliwiająca przeważnej ilości producentów, korzystanie z istniejących dwu składów krajowych. Przyczyną tego jest zcentralizowanie składów we Lwowie i Krakowie.

Już w r. z. wyraziła komisya swe zdanie o niestosowności wybranej siedziby, zwłaszcza dla składów lwowskich. Obecnie obowiązana z jednej strony zbadać dokładnie wszystkie przyczyny usunięcia się producentów bezpośrednich od składania swych produktów w magazynach krajowych, z drugiej strony zaznaczyć swe stanowisko w kwestyi wszelkich dalszych inwestycyi, które rozszerzanie istniejących składów na celu by mieć mogły, nie chce się komisya ograniczać do negatywnego tylko twierdzenia i sądzi że jedynie zdecentralizowanie składów w kraju temu anormalnemu położeniu rzeczy, stanowczo kres położyć byłoby w możności.

Komisya rzucając to śmiałe twierdzenie, liczy się równocześnie z jego konsekwencyami i mniema, że osiągnięcie tego celu przez zakładanie licznych składów krajowych, jest rzeczą wprost niewykonalną. Wysokość znacznych wkładów połączonych z założeniem takich składów, trudność i koszta administracyi tychże, uniemożliwić muszą na długi jeszcze czas wprowadzenie w czyn tej zasady. Komisya podnosi jednak kwestyę, czy akcya na tej zasadzie oparta, nie byłaby na innej drodze możliwą i wykonalną, czy nie byłoby wskazanem zastanowić się nad założeniem przez zarząd kolei państwowych składów zbożowych na wszystkich ważniejszych stacyach kolejowych w kraju, — na jakich podstawach i pod jakimi warunkami. To otwarte pytanie, które pozostawić musi komisya głębokiej rozwadze Wydziału krajowego.

(Zamknięcie rachunków funduszów indemnizacyjnych).

Komisya **budżetowa** na podstawie referatu p. **Chrzanowskiego** załatwiła przedłożone przez Wydział krajowy zamknięcie rachunków funduszów indemnizacyjnych za rok 1891. Sprawozdanie p. Chrzanowskiego cechuje znajomość przedmiotu i nadzwyczajna dokładność w opracowaniu szczegółów. Komisya wnosi, aby Sejm udzielił Wydziałowi krajowemu absolutoryum, a nadto, aby polecił Wydziałowi krajowemu, by na przyszłej sesyi sejmowej przedłożył w uzupełnieniu zamknięcia rachunków za r. 1891 wykaz dochodów rzeczywistych z dodatku indemnizacyjnego w r. 1891 dla wszystkich trzech funduszów indemnizacyjnych, oraz wykaz zaległości tego dodatku z końcem roku budżetowego 1891 r. wraz z uzasadnieniem kwot tych dochodów i zaległości.

(Z Koła polskiego sejmowego).

Wczoraj w południe odbyło się posiedzenie polskiego Koła sejmowego, na którem obradowano nad ewentualnem przyczynieniem się kraju do kosztów budowy kolei z Halicza do Tarnopola.

Rząd zamierza budować kolej z Halicza przez Podwysokę, Potutory, Kozowę do Tarnopola i odnogę kolei z Kozowy do Podhajec kosztem $12^{1}/_{2}$ milionów, a ponieważ trasa prowadzoną będzie w ten sposób, iż prócz względów ogólno państwowych uwzględnia również ekonomiczne potrzeby naszego kraju, do kosztów budowy przyczynić się ma kraj kwotą jednego miliona. Sprawa ta została przychylnie załatwioną, a na najbliższem posiedzeniu przedłoży Wydział krajowy Sejmowi sprawozdanie w tej mierze.

Na posiedzeniu Koła polskiego sejmowego w dniu 12 b. m. rozbieraną była kwestya ewentualnego wzięcia pod obrady w Izbie sprawy pomnożenia liczby posłów z miast Lwowa i Krakowa.

W następstwie uchwały powziętej na tem posiedzeniu, wystosował przewodniczący Koła do wszystkich posłów sejmowych, a członków Koła następujące pismo:

Sanowny kolego! Na posiedzeniu z dnia 12 b. m. sejmowe Koło poselskie powzięło wszystkiemi głosami przeciw pięciu następującą uchwałę:

„Koło poselskie polskie wzywa członków swoich, aby przy rozprawie nad pomnożeniem liczby posłów z miast Krakowa i Lwowa licznie się jawić i w głosowaniu bez usuwania się, udział wziąć chcieli.

„O czem z uchwały Koła Pana zawiadamiając, donoszę zarazem, że powyższa sprawa będzie na porządku dziennym we środę dnia 17 b. m. i upraszam, abyś Pan, stosując się do uchwał Koła, zechciał na to posiedzenie przybyć i w głosowaniu wziąć udział.“

Z Warszawy.

(Nowe rozporządzenie w sprawie znajomości języka rossyjskiego. — Internat szkolny. — Grunta włościańskie).

Zgodnie ze znanem rozporządzeniem generał-gubernatora warszawskiego, aby majstrowie i podmajstrzy pochodzenia niemieckiego, zatrudnieni w fabrykach w Królestwie Polskiem, władali jednym z języków, polskim lub rossyjskim, odbyły się już w początkach roku bieżącego egzamina, w następstwie których usunięto około 150 majstrów z fabryk okręgu fabrycznego łódzkiego, jako nieodpowiadających powyższemu warunkowi. Wzmiankowane rozporządzenie wydawało się jednak żarliwym obrońcom systemu russyfikacyjnego jako zbyt względne dla języka krajowego, postawionego na równi z językiem państwowym. Otóż obecnie, jak donoszą dzienniki, ma wyjść nowe rozporządzenie, w którem rząd oświadczy właścicielom fabryk, iż wolno im przyjmować na służbę tylko poddanych rossyjskich i to dobrze władających językiem rossyjskim i polskim. Powodem tego rozszerzenia obowiązkowej znajomości na oba języki ma być okoliczność, iż przeważna większość egzaminowanych zdawała egzamina tylko z języka polskiego. Zdawałoby się, że to już powinno wystarczać, chociażby przez wzgląd na tę okoliczność, iż w fabrykach w Łodzi pracują tysiące robotników polskich, nierozumiejących po rossyjsku, a więc znajomość języka polskiego jest dla majstrów i podmajstrzych rzeczą konieczną. Tymczasem organa skrajnego szowinizmu narodowego i russyfikacyi do ostatecznych granic, domagają się, aby z programu naturalizacyi przemysłu łódzkiego usunięto żądanie znajomości języka polskiego, jako zawadę w polityce russyfikacyjnej rządu. Będzie to — wedle tych dzienników — dla robotników nowym bodźcem do uczenia się języka rossyjskiego, a tem samem i rychlejszego zlania się z narodem rossyjskim. Jest to przynajmniej otwarte wyznanie, do czego zmierza owa rzekomo „słowiańska kampania“, przedsięwzięta przeciwko przemysłowi niemieckiemu w Królestwie, w interesie jakoby ludności miejscowej.

Oprócz powyższego środka, zamierza rząd rossyjski w czasie jak najbliższym użyć szeregu innych środków w celu powstrzymania napływu cudzoziemców w granice Królestwa. Jeżeli właściciel fabryki lub zakładu przemysłowego zechce sprowadzać majstra lub robotnika z zagranicy, to winien będzie każdorazowo starać się o pozwolenie władzy miejscowej, które może być udzielonem nie na dłużej, jak na dwa lata. Żądaniu temu władze czynić będą zadość tylko w takim razie, jeżeli się okaże istotna tego potrzeba, celem wyuczenia n. p. miejscowych robotników jakiejś specyalnej gałęzi przemysłu.

Dyrektor gimnazyum męskiego w Łomży ogłasza, że z początkiem przyszłego roku szkolnego wszystkie tak zwane stancye prywatne dla uczniów w tem mieście zostaną zamknięte. Natomiast utworzony zostanie internat szkolny na 60 wychowańców; opłata za umieszczenie w internacie wynosić będzie 180 rubli rocznie i ma być uiszczana w dwu ratach, a mianowicie dnia 13 sierpnia i 13 stycznia po 90 rubli.

Warszaw. Dniewnik rozważając następstwa wychodźtwa do Brazylii, rzuca myśl następującą: „Należałoby bezwarunkowo zakazać emigrującym włościanom sprzedaży gruntów z inwentarzem żywym i martym w ręce prywatne, przeważnie żydowskie. Jedynym nabywcą tak opustoszałych gruntów może być samo państwo w osobie tych lub innych organów swoich. W takim razie, jeśli po upływie niedługiego czasu wychodźca będzie zniewolony powrócić do kraju, możnaby go nawrócić do pracy produkcyjnej, zwracając mu grunta na warunkach dzierżawy, z prawem wykupu posiadanej poprzednio ziemi“.

Z Petersburga.

(Wyjazd cara do Moskwy. — Nowe zbrodnie nihilistów. — Komitety rzeczne.)

Car z rodziną przybędzie dnia 17 bm. do Moskwy, gdzie następnego dnia będzie obecny na uroczystości położenia kamienia węgielnego pod pomnik Aleksandra II. Zamiar obchodzenia 10 rocznicy koronacyi został zaniechany. Car, wraz z rodziną, powróci do Petersburga w d. 27 b. m.

Politische Correspondenz otrzymuje następującą wiadomość z Petersburga: Przed kilku dniami, jak wiadomo, znalezione zostały w pobliżu stacyi Plussa, linii kolejowej Warszawa-Petersburg, zwłoki zamordowanego młodzieńca. Głowę, oddzieloną od tułowia i umyślnie zeszpeconą, odkryto o kilka sążni od ciała; ubrania dotychczas nie odszukano. Natychmiast powstało przypuszczenie, że jest to zbrodnia polityczna. Na razie zdołała policya stwierdzić, że zamordowany pochodzi z Kronstadtu. Dalsze dochodzenie wykazało, że morderstwa dokonali dwaj nihiliści, którzy pozbawili życia jednego ze swych towarzyszy, jako zdradzającego ich tajemne plany. Policya schwyciła obu morderców, a przy przedsięwziętej rewizyi domowej wykryte zostały papiery, stwierdzające istnienie dość rozgałęzionego spisku. Obaj aresztowani nihiliści skazani zostali na karę śmierci przez powieszenie, i bezpośrednio wyrok ten wykonano.

Na wzór utworzonego w Rostowie nad Donem komitetu rzecznego, którego zadaniem jest ulepszanie warunków spławności rzek, mają być ustanowione takie same komitety dla Dniepru, Wisły, Niemna i innych rzek.

KRONIKA

Lwów, 15 maja.

— **JE dr. Julian Dunajewski** b. Minister skarbu przybył w sobotę do Lwowa, aby wziąć udział w pracach sejmowych. JE. zamieszkał w pałacu Namiestnikowskim.

— **Recepcya** wczorajsza u JE. Marszałka krajowego ks. Eustachego Sanguszki była w całem znaczeniu tego wyrazu wspaniałą. Swietne salony pałacu sejmowego przedstawiały iście czarujący widok, a mieściły wczoraj w sobie całą reprezentacyę kraju i miasta, przedstawicieli wszystkich zawodów i stanów, wszystkich sfer naszego społeczeństwa. Około godziny 10 przybył Najdostojniejszy Arcyksiążę Leopold Salvator a powitany, wśród dźwięków hymnu ludowego, przez dostojnego Gospodarza, po dłuższej

---

i zagranicznego świata naukowego niezawodnie z czasem świetnewyda plony.

* * *

Podczas gdy nauka nasza zwraca się tylko do szczupłego grona uczonych, sztuka polska w Paryżu święci tryumfy na szerokiej arenie sali koncertowej i salonu, w których się skupia „Tout-Paris“.

Ze świetnem powodzeniem wystąpił w sali Erarda młody pianista i kompozytor Zygmunt Stojowski. Stojowski, który przed dwoma zaledwie laty ukończył konserwatoryum paryskie z pierwszą nagrodą w dziale gry fortepianowej i jako laureat w dziale kompozycyi, stoi dziś w pierwszym rzędzie młodych kompozytorów paryskich. Utwory jego, jako to: Suitę orkiestrową, warjacye na kwartet smyczkowy, „Fileuse“, „Danses humoresques“ i inne, w sezonie tym kilkakrotnie w Paryżu wykonywano, a nawet profesor Diémes, pierwsza w Paryżu powaga na polu gry fortepianowej, obok naszego Paderewskiego, z upodobaniem na koncertach swych grywa kompozycye Stojowskiego. Niektóre kompozycye Stojowskiego wydane zostały w Paryżu; obecnie wychodzą wszystkie w Londynie w wydaniu nader starannem.

Jako pianista rozpoczął Stojowski karyerę w Paryżu, lecz rozgłos swój zawdzięcza bardziej może sukcesom swym w Berlinie i Londynie.

Dopiero tegoroczne koncerta przekonały krytykę i publiczność paryską, że Stojowski jest nietylko kompozytorem o wielkiej przyszłości, lecz i wykonawcą znakomitym. Pierwszy koncert jego, który się odbył dnia 21-go kwietnia, miał cechę wybitnie wirtuozowską. Na programie figurowały: Preludium i fuga Bacha, sonata Beethovena (op. 31, nr. 3), „Piéces fantastiques“ Schumana, i pięć kompozycyj Szopena.

Sala nie była przepełniona, co wobec powszechnego dziś w świecie, a w Paryżu jaskrawie występującego krachu koncertowego nikogo nie zadziwiło. Tem większem jednak było powodzenie Stojowskiego u znawców zebranych. Powodzenie to odbiło się echem w prasie i w salonach paryskich, tak, iż w tydzień później, 28-go kwietnia, Stojowski grał już przed salą szczelnie wypełnioną i przed pierwszymi krytykami paryskimi, którzy pospieszyli na koncert jego, mimo, iż sezon muzyczny, będący właśnie u szczytu swego, rozliczne nakłada im obowiązki.

Program z drugiego koncertu ułożony był prawdziwie misternie. Okazał się w nim Stojowski, jako wykonawca, ze wszystkich niemal stron: bo zagrał przepyszną fugę Bacha-Liszta en *La* mineur, sonatę Beethovena (op. 54), Etiudy symfoniczne Schumanna, 12-tą rapsodyę węgierską Liszta, „Piéce romantique“ Diemesa, „Melodyę“ Moszkowskiego, „Humoreskę“ Żeleńskiego i „Nocturne“ Paderewskiego. Lecz równocześnie wystąpił jako kompozytor, w sposób nader poważny, „Danses humoresques“ (polonez, walc, mazurek, krakowiak) dowodzą, że Stojowski — uczeń Délibesa — ma niepospolite zdolności do kompozycyj baletowych, i że podobnie jak Liszt, Szopen i Paderewski, motywa swojskie umie okazywać światu w oprawie olśniewającej techniki kompozytorskiej. Najbardziej zajmującym atoli punktem programu była nowa sonata Stojowskiego (na fortepian i skrzypce). Znawcy twierdzą, że jest to najcelniejsza z dotychczasowych kompozycyj Stojowskiego, najpiękniejsza sonata polska, obok natchnionej sonaty Paderewskiego, i jeden z najwybitniejszych utworów muzycznych lat ostatnich w ogóle. Publiczność zachwyciło najbardziej Scherzo, które, dzięki motywowi kobzy, ma wybitny charakter muzyki polskiej. Muzycy fachowi zwracali więcej uwagi na część trzecią (waryacye), której motyw ma potęgę iście Wagnerowską.

Obok Sarasatego i pani Essipow-Leszetyckiej, Stojowski jedyny w tym sezonie odniósł w Paryżu sukces prawdziwy na estradzie koncertowej. Lecz sezon jeszcze się nie skończył, i przyniesie dwa jeszcze koncerta rodaków naszych: Władysława Górskiego i Antoniny Szumowskiej.

Władysław Górski, skrzypek, który w Paryżu i Londynie z równem występuje powodzeniem, wrócił z Anglii po tournée, odbytej ze spiewaczką Melbą. Brał on udział w koncercie Stojowskiego, grając część smyczkową sonaty jego. Własny koncert jego zapowiedziany jest na 17-go b. m. Koncert panny Szumowskiej, która przybyła do Paryża, po koncertach danych w Rossyi i w Królestwie, odbędzie się 27 maja.

W tych dniach wraca do Paryża Paderewski, którego sukces w Ameryce dosięgnął rozmiarów niebywałych. Zdaje się, iż będzie zbyt zmęczonym, by koncertować w Paryżu.

(Dokończenie nastąpi).

Puk.

rozmowie z JE. Panem Namiestnikiem hr. Badenim, zaszczycił uprzejmą rozmową wiele innych osób, między innemi Panią Namiestnikową, JE. ks. Metropolitę Sembratowicza, JE. p. Jaworskiego, p. wiceprezesa Chamca, Antoniego hr. Wodzickiego i t. d., i t. d.

— **Obiad.** W sobotę ubiegłą o godzinie pół do ósmej wieczorem odbył się u PP. Namiestnikowska hr. Badenich obiad na 22 nakryć, na który przybyli: Ich Ekscellencye: dr. Julian Dunajewski, dr. Floryan baron Ziemiałkowski i prezydent wyższego sądu krajowego Jakób Simonowicz, dalej pp.: prezes Akademii Umiejętności dr. Stanisław hr. Tarnowski, Wiceprezydent wyższego sądu krajowego dr. Aleksander Tchorznicki, Mieczysław hr. Borkowski, Klemens hr. Dzieduszycki, Edward Micewski, rektor Uniwersytetu dr. Stanisław Madeyski, Julian Puzyna, Mikołaj Torosiewicz, członek Wydziału krajowego dr. Franciszek Hoszard, Franciszek Jędrzejowicz, Stanisław Jędrzejowicz, Wincenty Gnoiński, Zdzisław Skrzyński, Oskar Schnell, dr. Adam Asnyk, Józef Wiktor i dr. Tadeusz Skałkowski.

— **Dyrekcya kolei państwowych** donosi, iż w nocy z dnia 13 na 14 b. m. pociąg ciężarowy Nr. 1.284 dojeżdżając do stacyi Chyrowa, dopędzony został przez pociąg osobowy Nr. 1.212, przy którem to zetknięciu ostatni wóz pociągu towarowego uszkodzono. Oprócz jednej kobiety jadącej w III klasie, która odniosła małoznaczną kontuzyę, nikt ani z podróżnych ani też ze służby kolejowej uszkodzony nie został, a pociąg osobowy przez to zderzenie spóźnił się tylko o 16 minut.

— **Stypendyum.** Na przedstawienie Instytutu Stauropigijskiego we Lwowie nadało c. k. Namiestnictwo opróżnione stypendyum z fundacyi Karoliny Glinieckiej o rocznych 105 zł. począwszy od roku szkolnego 1892/3 Teodozemu Zającowi, słuchaczowi III roku prawa na c. k. Uniwersytecie we Lwowie.

— **Zarząd Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków** odbył dnia 7go b. m. pod przewodnictwem dra Wacława Domaszewskiego posiedzenie, którego głównym przedmiotem było sprawozdanie za r. 1892. O doniosłości instytucyi świadczą wymownie cyfry sprawozdania i zamknięcia rachunkowego, wskazujące zarazem na stały i normalny rozwój agend Zakładu. Z cyfr tych przytaczamy najważniejsze: Wypadków zgłoszono 735, między tymi 58 wypadków śmierci; w roku poprzednim wynosiła ilość zgłoszonych wypadków 618. Część ich pozostała na razie niezałatwiona z powodu nieukończenia dochodzeń ustawą przepisanych.

Tytułem odszkodowań wypłacił Zakład w r. 1892 kosztów pogrzebowych 840 zł. 65 ct., rent wdowich 2658 zł. 62 ct., rent sierocych 3746 zł. 40 ct., rent ascendentów 450 zł. 64 ct., rent dla trwale niezdolnych do zarobkowania 14.120 zł. 86 ct., rent dla przemijająco niezdolnych do zarobkowania 9490 zł. 38 ct., odpraw wdowich 412 zł. 92 ct., ogółem wynosił tedy gotówkowy wydatek na cele odszkodowań 31.720 zł. 47 ct. — (w poprzednim roku 19.494 zł. 78 ct.) a z doliczeniem rezerwy na renty dla przemijająco niezdolnych do zarobkowania 38.869 zł. 58 ct. Renty stałe wymagają według obliczenia po koniec roku 1892 poważnej sumy 327.055 zł. 48 ct. jako pokrycia, obliczonego na podstawie rachunku matematyczno-asekuracyjnego. Ponadto rezerwowano sumę 71.333 zł. 29 ct. jako pokrycie dla wypadków zgłoszonych, lecz na razie niezałatwionych.

Opłaty wnoszone za ubezpieczenie robotników, które w roku 1889/90 uczyniły 141.669 zł. 62 ct., a w roku 1891 wynosiły 151.920 zł. 12 ct. — wzrosły w r. 1892 do sumy 170.364 zł. — Cyfra opłat zaległych wynosiła 37.983 zł. 55 ct. (w roku poprzednim 16.533 zł. 49 ct.), dochód z grzywien za przekroczenia ustawy wyniósł 5296 zł. 60 ct. (w roku poprzednim 3998 zł. 38 ct.). Z końcem roku 1892 posiadał Zakład w efektach pupilarne bezpieczeństwo mających sumę 244.534 zł. 50 ct., z końcem 1891 r. 137.262 zł. 50 ct.

Zamknięcie rachunków roku 1892 kończy się — jak lat poprzednich — nieznaczną nadwyżką administracyjną (2369 zł. 52 ct.) — co jest objawem tem bardziej pocieszającym, jeżeli się zważy, że niektóre finansowo potężniejsze od naszego Zakłady innych prowincyj, już w roku poprzednim zamknęły swe rachunki niedoborem.

Sprawozdanie, z którego powyższe cyfry wyjęliśmy, zatwierdził zarząd Zakładu, udzielając zarazem na wniosek komisyi rewizyjnej absolutoryum wydziałowi i dyrekcyi.

— **Pogrzeb ś. p. Juliusza Niewiadomskiego,** c. k. starosty czortkowskiego, odbył się w sobotę po południu. Liczne grono krewnych, przyjaciół, znajomych odprowadziło zwłoki na cmentarz Łyczakowski. W orszaku widzieliśmy postępujących: JE. Pana Namiestnika hr. Badeniego, ks. Windisch-Graetza, Wiceprezydenta Namiestnictwa p. Jana Lidla, gremium Radców Namiestnictwa i t. d., i t. d. Wśród mnóstwa wieńców odznaczały się wieńce od Rady powiatowej w Czortkowie, od korpusu oficerów pułku im. Rodakowskiego i wiele innych, złożonych u trumny zmarłego, w uznaniu jego zasług i zacności charakteru.

— **Z Koła literacko-artystycznego.** We czwartek, dnia 18 b. m. o godzinie 8 wieczorem przedstawi pan Jan Styka opis bitwy racławickiej na podstawie notatek zebranych w Racławicach. Wstęp wolny dla członków „Koła“ z rodzinami i osób przez nich poleconych.

W sobotę, dnia 20 b. m. o godzinie 8 wieczorem odbędzie się raut pod kierownictwem art. p. Wysockiego z uprzejmym współudziałem p. Myszugi, p Kruszelnickiej i panny ***. Lista otwarta do czwartku. Dla panów strój balowy.

— **Z Sokoła.** Członków „Sokoła“, którzy biorą udział w ćwiczeniach na zlocie tarnopolskim, uprasza dyrekcya, ażeby niezawodnie zgłosić się zechcieli w sali Sokoła w poniedziałek, 15 b. m. o godzinie 7 wieczorem.

— **Związek Sokołów polskich.** Wczoraj odbył się we Lwowie zjazd delegatów towarzystw sokolskich z całego kraju, w celu założenia Związku ogólnego. Przybyło około 100 delegatów. Po nabożeństwie w kościele archikatedralnym, odbytem o godzinie 8 zrana, zgromadzili się delegaci w sali ratuszowej, gdzie przybyłych powitał serdecznie prezydent miasta p. Edmund Mochnacki. Zgromadzeniu przewodniczył prezes „Sokoła“ lwowskiego p. Franciszek Zima. Wiceprezes dr. Dzięgzielewicz przedstawił następnie projekt organizacyi „Związku“, poczem przystąpiono do wyborów. Prezesem Związku wybrano p. Tadeusza Romanowicza, członka Wydziału krajowego; zastępcą jego dr. Stycznia, adwokata w Krakowie.

Do wydziału Związku zostali wybrani: Cenar Edmund, Durski Antoni, dr. Dzięgzielewicz Antoni, dr. Fiszer Ksawery, wszyscy czterej ze Lwowa, Słósarski Michał ze Stryja, dr. Tarnawski Leonard z Przemyśla, Zima Franciszek ze Lwowa, Latour ze Lwowa, Biechoński Wojciech z Gorlic i Krobicki Leon ze Złoczowa; zastępcami: Padewski i Wallek ze Lwowa, Chylewski Ignacy z Tarnowa i dr. Zaleski Karol z Sanoka.

Do komisyi rewizyjnej: dr. Hibl J. Aleks. z Jaworowa, dr. Małaczyński Aleks. i Kahane z Tarnopola.

Po długiej dyskusyi uchwalono, że towarzystwa sokolskie, należące do Związku, mają płacić 5 zł. (10 koron) tytułem wpisowego i rocznie 50 ct. (1 kor.) od każdego członka. Równocześnie jednakże upoważniono wydział do zniżenia tych wkładek w razie potrzeby.

Posiedzenie przerwano o godzinie 1 w południe, a dalsze obrady rozpoczęto po południu o godzinie 3. Między innemi uchwalono kwotę 433 zł. złożoną zamiast wieńców dla ś. p. Krówczyńskiego, tudzież 200 zł. ofiarowane przez Koło polskie w Wiedniu z okazyi zeszłorocznego Zjazdu, użyć na fundusz zarodowy dla zaopatrywania nauczycieli gimnastyki, a to w myśl wniosku, podanego przez „Sokoła“ tarnopolskiego.

Wreszcie uchwalono przyszły zjazd odbyć we Lwowie podczas wystawy, połączony z ćwiczeniami.

Po zgromadzeniu ukonstytuował się o godzinie pół do 6 wieczorem wydział Związku.

Wieczorem w sali Sokoła odbyły się zajmujące ćwiczenia i produkcye Koła nauczycielskiego, a w końcu wieczornica w kasynie miejskiem.

— **Henryk Sienkiewicz** bawi w Kaltenleutgeben. W końcu czerwca zamierza wrócić do Krakowa, gdzie odbędzie się jego ślub z panną Maryą Wołodkowiczówną. Jak swego czasu donosiliśmy, ślub ten miał nastąpić w Rzymie; tam jednak nastręczyły się nieprzewidziane trudności z powodu braku dokumentów, wymaganych przez władze włoskie od cudzoziemców przy zawieraniu związków małżeńskich we Włoszech, gdzie, jak wiadomo, niezależnie od ślubów kościelnych, obowiazują śluby cywilne przed urzędnikami stanu cywilnego. Wcześniejszemu powrotowi Sienkiewicza z Włoch stanęła na przeszkodzie choroba matki jego narzeczonej.

— **P. Włodzimierz Spasowicz,** po całomiesięcznym pobycie w Monte Carlo, udał się obecnie do Montreux w Szwajcaryi. Stan zdrowia jego znacznie się polepszył i rekonwalescencya postępuje szybko.

— **Towarzystwo filologiczne** odbędzie posiedzenie we środę, dnia 17 maja b. r. o godz. 6 wieczorem w sali V Uniwersytetu. Porządek obrad: 1. Sprawy Towarzystwa. 2. Odczyt dr. Aleksandra Skórskiego: „O znaczeniu Sokratesa w dziejach umiejętności“.

— **Stowarzyszenie nauczycielek.** Z powodu od wydziału niezależnych nie będą się obecnie odbywać pogadanki poniedziałkowe aż do dalszego ogłoszenia.

— **Z Uniwersytetu.** P. Ludwik Maurycy Landes, kandydat adwokacki, rodem z Bolechowa, uzyskał na wszechnicy lwowskiej stopień doktora praw. P. Maksymilian Berger, rodem z Kęt w Galicyi, otrzymał w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora wszech nauk lekarskich.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Andrzej Kochanowski, radny miejski, właściciel apteki, obywatel wielce poważany i szanowany dla wielkich przymiotów charakteru, zgasł wczoraj nagle skutkiem ataku apoplektycznego. — Kazimierz Zajączkowski, ukończony prawnik, syn profesora c. k. Szkoły Politechnicznej w 24 r. życia.

— **Zmiana własności.** Folwark Jamne, w powiecie kamioneckim, nabył od pana Władysława Łodyńskiego p. Jan Paygert, właściciel dóbr Streptowa.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 15 maja b. r. Barometr opada.

W ubiegłych 2 dobach, licząc od godziny 12 w południe dnia 13 maja do 12 w południe dnia 15 maja b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny z północy, co do siły słaby (1 do 2), stan nieba zmienny, a powietrze wilgotne (67 procent wilgotności względnej); opad deszcz, wysokość opadu 2,2 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była +13,6°C., najwyższa +18,4°C. w sobotę po południu, najniższa +7,5°C. w nocy.

W sobotę po południu i wczoraj padał kilkakrotnie deszcz, zresztą obie doby były pogodne.

Zniżka barometryczna 755 do 760 mm. znajdowała się w północnej Hiszpanii; zwyżka 770 do 765 mm. w Niederlandach; zniżka drugorzędna utworzyła się w Turcyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 764 mm.

Prognoza na dobę 16 maja bieżącego roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku wschodni, co do siły słaby (2); średnia temperatura doby pozostanie około +12°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 70 proc.; opad deszcz nieznaczny, zresztą pogoda.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Muzeum przemysłowe** w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od godziny 3—6 popołudniu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dnie 20 cnt. W niedziele otwarte od godziny 10—1 przedpołudniem. Wstęp wolny.

— **Zakład nar. im. Ossolińskich.** Biblioteka otwarta codziennie od 9—2, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

— **Muzeum im. Lubomirskich** otwarte codziennie rano od 9—1 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych; we wtorki zaś i piątki od 3—5 popołudniu.

— **Muzeum im. Dzieduszyckich** przy ulicy Teatralnej l. 18, otwarte dla publiczności w święta i niedziele od godziny 10—11 przed południem, we środy i soboty od godz. 11—3. Wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, w poniedziałek po raz pierwszy „Watażka“, dramat w 3 aktach, a 4 odsłonach na tle dziejowem z czasów Stanisława Augusta osnuty, przez Aurelego Urbańskiego. — Jutro, we wtorek, po raz trzeci „Muszkieterzy w konwikcie“, operetka w 3 aktach z francuskiego, przerobiona przez St. Zaborskiego, z muzyką L. Varney'a.

Z konserwatoryum. Wczoraj odbyła się czwarta produkcya szkolna, w której popisywało się wobec rodziców i profesorów liczne grono uczniów konserwatoryum. Klasa skrzypcowa i wiolonczelowa profesorów Wolfsthala i Sladka, dostarczyła najlepszych reprezentantów, z uznaniem jednak ponadto zaznaczyć wypada, że i gra na instrumentach dętych rozwija się w konserwatoryum, obok najwięcej uprawianych przedmiotów, jak fortepian i spiew.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 13 maja).

Na wstępie posiedzenia wniósł radny Jonasz interpelacyę do prezydenta w sprawie zamknięcia plantacyj przed gmachem generalnej komendy dla szerszej publiczności podczas serenady dla ks. Windischgraetza; poczem radny Soleski przedstawił następujące wnioski.

„Na przyszłorocznej wystawie krajowej zamierza Rada szkolna krajowa wystąpić sama jako wystawca i zaprezentować między innemi jedną część działu szkolnictwa ludowego; wystawi bowiem plany nowo ułożone, przygotowane do nich podręczniki szkolne i w związku z nimi stojące środki naukowe, jak: zbiory przyrodnicze, wzory rysunkowe i do robót ręcznych. Wszystkie powyższe przedmioty wejdą w życie, a raczej uzyskają moc obowiązującą w przyszłym roku szkolnym.

Natomiast dokładne przedstawienie dzisiejszego stanu szkół pozostawiono prywatnej inicyatywie zarządów szkolnych, rad miejscowych, lub wreszcie gmin, które same utrzymują szkoły.

Szkoły lwowskie brały udział w wystawie krajowej w roku 1877; pożądaną byłoby rzeczą, by i na przyszłorocznej wystawie także przystąpiły do szlachetnego współzawodnictwa. Porównanie stanu obecnego szkół naszych z owym z przed laty dwudziestu byłoby nietylko nader pouczające dla publiczności, zwiedzającej wystawę, lecz posłużyłoby także do ułatwienia studyów nad rozwojem naszego szkolnictwa. Wierne przedstawienie obecnego stanu szkół lwowskich dałoby z jednej strony wyobrażenie o skrzętnych zabiegach i szczodrej ofiarności gminy, a z drugiej strony posłużyćby mogło za zachętę innym sferom i czynnikom do jeszcze żywszego zaopiekowania się szkolnictwem w kraju. Z powyżej wyłuszczonych powodów wnoszę: 1) szkoły utrzymywane z funduszów gminy miasta Lwowa, mają wziąć udział w przyszłorocznej wystawie krajowej; 2) poleca się magistratowi, by udał się do Rady szkolnej okręgowej z prośbą o wypracowanie w jak najkrótszym czasie szczegółowego programu i oznaczenie w przybliżeniu kosztów, nadto, aby Rada szkolna okręgowa uzyskała pozwolenie wystawienia prac uczniów“.

Po dłuższej dyskusyi formalnej nad kwestyą nagłości tego wniosku, Rada poszła za wnioskiem p. Tadeusza Romanowicza, odsyłając przedmiot do sekcyi V z poleceniem zdania sprawy na najbliższem posiedzeniu.

Z kolei nastąpił podział Rady na sekcye.

Do sekcyi I (dla spraw duchownych i dobroczynnych) weszli pp.: hr. Borkowski, Caro, Grafl, Holzer, ks. Korzeniowski, Łukawski, Markiewicz, Mozer, Stokowski, ks. Wasilewski i Walichiewicz.

Do sekcyi II (dla funduszów i spraw majątkowych gminy, jako też dla handlu i przemysłu) pp.: Baczewski, Bardasz, dr. Byk, dr. Ciesielski, dr. Czyżewicz, Dulęba, Gryziecki, Hersch, Jonasz, Marchwicki, ks. Mazurak, Marjański, Michalski. Piepes, Romanowicz, Roszkowski, Sawczak, Schayer, Stroh, Zima, Marynowski, Czerny, Löwenstein, Majer.

Do sekcyi III (dla spraw budownictwa i robót publicznych) pp.: Blumenfeld, Ciuchciński, Czapczyński, Cybulski, Gołąb, Gostkowski, Gross, Heppe, Janowski, Kędzierski, Klimowicz, Marschall, Machayski, Michalski, Mikolasch, Niemczynowski, Perediatkiewicz, Rawski, Riedl, Rutkowski, Tyniecki, Weigel, Zacharyewicz, dr. Herschman, Klein.

Do sekcyi IV (dla bezpieczeństwa, porządku, zdrowia, spraw policyjnych i wojskowych) pp.: Barszczewski, Beiser, Baumann, Dzikowski, Friedrich, Gostyński, Grabiński, Kochanowski, Kordys, dr. Mahl, Podłowski, dr. Sielski, dr. Pisek, Sołtyński, dr. Stroynowski, dr. Szpilman, Sembratowicz, Syroczyński, Thom, Żebrowski.

Do sekcyi V (dla spraw organizacyjnych wojskowych i szkolnych) pp.: Dzięgzielewicz, Duniewicz, Dziedzicki, Gerstman, Głodziński, Getritz, Goldman, Gubrynowicz, Lewicki, Małachowski, Małecki, Piętak, Radziszewski, Rewakowicz, Rawer, Solecki, Szaraniewicz i Reiss.

Sejm krajowy.

(XX posiedzenie, 4 sesyi, VI peryodu).

Lwów, 15 maja.

(§) J. E. Marszałek krajowy ks. Sanguszko zagaja posiedzenie o godzinie 10 min. 40.

Obecnych 76 posłów. Między innymi po raz pierwszy w obecnej sesyi J. E. dr. Julian Dunajewski.

Urlopy otrzymali pp.: Rogoyski na 3, Siemiginowski na 1, J. E. Jan hr. Tarnowski na 5 dni, J. E. dr. Biliński do końca sesyi sejmowej.

Sekretarz p. Trzecieski odczytuje spis petycyj, które odesłano do komisyj.

Ogółem wpłynęło dotąd 786 petycyj.

Dla poparcia petycyj przemawiali pp.: Barabasz, Sawczak, Dembowski i Okuniewski.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego zabrał głos p. komisarz rządowy radca Dworu hr. Łoś:

Na posiedzeniu wys. Sejmu z 5 b. m. wniesione zostały dwie interpelacye do komisarza rządowego przez posłów p. Teofila Żardeckiego i tow.

Na pierwszą interpelacyę, która się tyczy wymiaru należytości prawnej od fundacyi na rzecz szkoły tkackiej w Łańcucie, mam zaszczyt odpowiedzieć co następuje:

Należytość prawna w kwocie 500 zł. została wymierzoną od aktu notaryalnego z dnia 10 sierpnia 1889, którym gmina miasta Łańcuta zobowiązała się na opędzenie potrzeb założyć się mającej szkoły tkackiej w Łańcucie, mianowicie na opał, światło i usługę, płacić co roku przez czas istnienia tej szkoły 250 zł.

Należytość zaś w kwocie 365 zł. 25 ct. a właściwie w kwocie 356 zł. 25 ct., tyczy się aktu notaryalnego z dnia 14 października 1889, którym Rada powiatowa łańcucka imieniem powiatu odstąpiła grunt otrzymany od gminy łańcuckiej, wraz ze zbudowanym już na tym gruncie budynkiem na cele szkoły tkacko-sukienniczej Wydziałowi krajowemu.

Obie należytości były przedmiotem rekursu, na który skarbowa władza powiatowa w Rzeszowie, jako kompetentna władza I instancyi już orzekła, i to odmownie, a mianowicie co do należytości 500 zł. na tej podstawie, że ustawa z dnia 16 lutego 1888 Dz. p. p. nr. 24 przyznaje uwolnienie od opłaty należytości, tylko tym fundacyom i aktom dobroczynnym o wiecznotrwałym skutku, które w czasie wejścia w życie tej ustawy zostały już ustanowione lub w ciągu roku 1888 ustanowione zostaną; to więc dobrodziejstwo ustawy do aktu z dnia 10 sierpnia 1889, zatem już po roku 1888 zeznanego, zastosowane być nie może; — co do należytości zaś w kwocie 356 zł. 25 ct. na tej podstawie, że zarzucona w rekursie nieważność aktu odstąpienia z dnia 14 października 1889, nie została w sposób przepisami skarbowymi wymagany udowodnioną.

Sprawa należytości 356 zł. 25 ct. oparła się w toku dalszej instancyi o krajową władzę skarbową i jest właśnie obecnie w c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu rozpoznawaną. Na podstawie wyniku dochodzeń, jakie zostały przeprowadzone, są widoki, że należytość ta w kwocie 356 zł. 25 ct. zostanie odpisaną.

Co się tyczy drugiej należytości 500 zł. to rekursu przeciw decyzyi I instancyi nie ma jeszcze w c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu, wydano jednak już zarządzenie, ażeby rekurs, jeżeli został wniesiony, tejże władzy natychmiast do decyzyi przedłożono.

Co do tej drugiej należytości, mogę na podstawie materyału przez c. k. krajową Dyrekcyę skarbu przy innej sposobności zebranego, już obecnie oświadczyć, że nie jest wykluczoną możliwość pomyślnego załatwienia także i tej sprawy.

Wypada mi jeszcze zaznaczyć, że c. k. krajowa Dyrekcya skarbu otrzymawszy w listopadzie zeszłego roku uwiadomienie od Wydziału krajowego, że wydział powiatowy w Łańcucie przez władzę egzekucyjną o zapłatę kwoty 500 zł. był upomniany, — odwrotną pocztą powstrzymała kroki egzekucyjne.

Druga interpelacya tyczy się ściągnięcia przez urząd podatkowy w Leżajsku od gminy Dornbach podatku za lata 1888 do 1892 od gruntów do szkoły ludowej w Dornbach należących.

Wedle aktów katastralnych jest od dawna na szkołę ludową w Dornbach pod nomenklaturą „szkoła gminy Dornbach“ przypisaną posiadłość gruntowa pod liczbą arkusza 41 o przestrzeni 8 morgów 501 sążni kwadr. z czystym dochodem 50 zł. 88 ct.

Posiadłość ta jest także w księgach gruntowych do l. w. hip. 35 na rzecz „szkoły ludowej w Dornbach“ zaintabulowaną.

W obec tego winien być opłacany podatek z tej posiadłości w myśl art. 27 ustawy z dnia 2 maja 1873 (Dz. ustaw krajowych nr. 250) przez fundusz szkolny okręgowy, jeżeli dochód z niej, jak to interpelacya podnosi, wliczony jest w płacę nauczyciela, i jeżeli według aktu erekcyjnego gmina, która rzeczoną posiadłość na rzecz szkoły oddała, nie przyjęła na siebie obowiązku płacenia podatku.

Wezwanie do tej opłaty powinno było być wystosowane albo do Rady szkolnej okręgowej, lub też (jak to się dzieje przy duchownych beneficyach) do nauczyciela z uwagi, że on znajduje się w faktycznem używaniu posiadłości.

Jeżeli więc gmina Dornbach nie jest obowiązana do płacenia w mowie będącego podatku a urząd podatkowy w Leżajsku nie wydawszy wezwania do kogo należy, ściągnął z dodatków gminnych zaległości podatkowe za powyższą posiadłość za lata 1888 do włącznie 1892, natenczas postąpił sobie niewłaściwie, a rzeczą gminy było przeciw tej niewłaściwości wnieść zażalenie.

W skutek powyższej interpelacyi zarządzono odpowiednie dochodzenia a krajowa Dyrekcya skarbu nie omieszka wedle wyniku tychże wydać polecenia, by urząd podatkowy zwrócił gminie Dornbach kwotę tytułem powyższego podatku od niej ściągniętą.

Przystępując do porządku dziennego odesłała Izba w pierwszem czytaniu do komisyj sprawozdanie Wydziału krajowego z petycyi gminy Kryczka (pow. Bohorodczański) i sprawozdanie w przedmiocie zmiany statutu Banku krajowego w celu utworzenia osobnego oddziału dla pożyczek i obligacyj kolejowych, — a następnie na wniosek Wydziału krajowego uchwaliła udzielić koncesye do pobierania opłat mytniczych na lat 5, licząc od dnia wejścia w życie tej uchwały: obszarom dworskim: w Husakowie, w Lisowcach, w Podleszanach, w Rzemieniu, w Mętkowie, w Rogach, w Monastercu, w Terszakowie, w Mostach i w Sieniawie, tudzież gminie w Kamionce Strumiłowej od mostów na rzekach Bugu i Kamionce.

Następnie przyjęto w trzeciem czytaniu ustawę uchwaloną na sobotniem posiedzeniu Sejmu w czytaniu drugiem a uzupełniającą postanowienia ustawy krajowej z dnia 20 marca 1874 o założeniu i wewnętrznem urządzeniu ksiąg hipotecznych, poczem p. Fruchtman uzasadniając wniosek swój w sprawie utworzenia sądu obwodowego w Stryju domagał się wezwania Rządu, aby nie oglądając się na współdziałanie, a względnie na dalsze ofiary gminy miasta Stryja bezzwłocznie przystąpił do aktywowania sądu obwodowego w tem mieście i aby w tym celu jeszcze w bieżącym roku rozpoczął budowę gmachu sądowego w Stryju.

Wniosek odesłano do komisyi prawniczej.

Z kolei p. Huryk motywując postawiony na poprzedniem posiedzeniu Sejmu wniosek swój, domagał się, aby Sejm — celem zbadania przyczyn nędzy ekonomicznej naszego włościaństwa, która między innemi spowodowała — zdaniem wnioskodawcy, — zeszłoroczną emigracyę do Rossyi, dalej celem obmyślenia środków zaradczych, — polecił Wydziałowi krajowemu, by zwołał ankietę złożoną z osobistości, zostających w bliskiej styczności z włościaństwem tudzież z samych włościan i by przedłożył wynik obrad tej ankiety Sejmowi na najbliższej sesyi razem ze swymi wnioskami.

Wniosek odesłano do komisyi administracyjnej.

Nastąpiło z porządku pierwsze czytanie wniosku p. Merunowicza.

P. Merunowicz domaga się w swym wniosku przekształcenia wyznaniowej szkoły żydowskiej w Brodach, — która pobiera po 6000 zł. rocznej subwencyi z fund. kraj., a zdaniem wnioskodawcy posiada wyjątkową organizacyę, czyniącą nadzór władz szkolnych iluzorycznym, — na publiczną szkołę etatową. Mowca podnosi, że kahał brodzki uzyskał w r. 1880 wyrok trybunału stanu, uznający, iż skoro żydzi brodzcy mają się za Niemców, Rada szkolna krajowa naznacza ich konstytucyjne prawa obywatelskie, gdy chce założyć w Brodach szkoły ludowe z językiem wykładowym polskim. Aby nie zakładać niemieckich szkół zgodziła się Rada szkolna, a następnie Sejm w drodze kompromisu na subwencyonowanie kwotą 6000 zł. utrzymywanej przez kahał niemieckiej szkoły wyznaniowej, zastrzegając stopniowe wprowadzenie języka polskiego. Mowca uważa ten kompromis za niewłaściwy i krzywdzący; domaga się uchylenia wszelkich wyjątków w traktowaniu spraw szkolnych w Brodach i zorganizowania szkół tamtejszych według norm ogólnie obowiązujących. Wniosek odesłano do komisyi szkolnej.

(J. E. ks. Metropolita Sembratowicz obejmuje przewodnictwo).

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi budżetowej z petycyi komitetu wykonawczego powszechnej wystawy krajowej o udzielenie subwencyi. Sprawozdawca poseł Skałkowski.

Komisya wniosła, jak wiadomo, aby komitetowi powszechnej wystawy krajowej w r. 1894 udzielić z funduszów krajowych subwencyi w sumie 50.000 zł. w. a., płatnej w dwóch ratach po 25.000, a mianowicie w r. 1893 i w r. 1894.

P. Kołaczkowski nazywa wystawę tę „wystawą polską“ a nie krajową, — jej charakter czysto polski odstręcza go. Krytykuje program wystawy w myśl artykułów *Hałyczanyna*. Uderza szczególnie na zdanie: „wystawione będą książki w języku polskim i językach obcych“, zapytując, gdzie jest wzmianka o języku ruskim. Zapytuje, dla czego program nie obejmuje wydawnictw Kaczkowskiego i „Proswity“, skoro objęte nim są poznańskie Towarz. przyjaciół nauk a nawet warszawskie. Biorąc asumpt z „języków obcych“, powiada mowca, że pobratymczy naród polski stawia Rusinów w jednym rzędzie z żydami — i występuje z najrozmaitszymi niezasłużonymi zarzutami przeciw Polakom, które wywołują w Izbie oburzenie i liczne zaprzeczenia. Zwraca uwagę Rządu, że Wystawa obraża głęboko narodowe ruskie uczucia (!!) i wzywa Rząd, ażeby wobec Wystawy zajął inne stanowisko. Wniosku żadnego nie stawia.

P. Teliszewski wykazuje, że Wystawa krajowa cieszy się sympatyą w kołach ruskich narodowców. Narodowcy stojąc na stanowisku ugody wierzą, że i Polacy na tem stanowisku stać będą. Być może że są drobne usterki, ale one się wyrównają. Rusini narodowcy głosować będą za subwencyą w nadziei, że Wystawa istotnie będzie krajową (*oklaski*).

P. Stanisław Badeni podnosi, że Wystawa ma na celu godzić i łączyć, a nie waśnić i rozdzielać. Na zarzut, że komitet nie udawał się do ruskich Towarzystw a w szczególności do Tow. „Proświty“ — odpowiada mowca, że rzecz się ma inaczej i jest zupełna nadzieja, że te Towarzystwa wezmą udział w Wystawie. Przyznaje, że wyraz „obcy“ był nieszczęśliwie użyty, ale to przypadek, za który dyrekcya Wystawy odpowiadać nie może, który nie leżał w jej intencyi. Wystawa jest krajową w najszerszem słowa znaczeniu, ma na celu ażeby obie narodowości były jak najświetniej reprezentowane, aby wykazały swój rozwój i postęp. (*brawo*). Do tego dążyć należy nie tylko ze względu na równość praw, ale dla tego także, że w ten sposób wykażemy najjaśniej, że w Galicyi obok Polaków i razem z nimi żyć i rozwijać się może naród ruski (*brawa*). Co się tyczy udziału innych polskich prowincyj, to już rzecz taktu i intencyi, czy trzeba było o tem mówić. Gdy się to jednak stało, może zapewnić, że udział innych prowincyj ruskich byłby bardzo pożądany — tylko pytanie, czy byłby tak pożądany dla „niektórych“ mowców ruskich, jak dla ogółu polskiego (*wesołość i śmiech*). Posłowi Teliszewskiemu natomiast wyraża wdzięczność za życzliwe i serdeczne słowa, które wypowiedział imieniem posłów ruskich dla Wystawy (*oklaski*).

P. Antoniewicz podnosi, że komitet wystawowy nie wysłał komunikatów do ruskich dzienników, a nawet nie wysyłano do organu najpoczciwszych Rusinów *Narodnyj Czasopysi*, której właścicielem jest przewodniczący komisyi budżetowej. Następnie mowca wyraża boleść z tego powodu, że gdy z Poznańskiego i z innych krajów słowiańskich przybędą na wystawę nasi bracia, zobaczą, iż między Polakami i Rusinami nie ma zgody.

P. St. Badeni konstatuje, że p. Antoniewicz widocznie przygotował sobie mowę, w której miała być dana mowcy doraźna odprawa na podniesione zarzuty. Ponieważ jednak p. Antoniewicz nie przewidział motywów mowcy, odpowiedź jego nie mogła być aktualną. Następnie podniósł p. St. Badeni, że p. Antoniewicz widocznie na podstawie złudzenia optycznego twierdził, iż mowca jest właścicielem *Narodnyj Czasopysi*. Gdyby tak było — oświadcza mowca — to wówczas *Narodna Czasopyś* inaczejby pisała, ale czyby p. Antoniewicz był z tego zadowolony, to inna kwestya. (*Wesołość*).

Sprawozdawca p. Skałkowski w krótkich słowach stanął w obronie wniosków komisyi, poczem wnioski te zostały niemal jednogłośnie przez Izbę przyjęte.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi podatkowej, o wniosku posła Skałkowskiego, względem postępowania c. k. władz skarbowych przy egzekwowaniu podatków i innych należytości urzędowych. Sprawozdawca p. Skałkowski.

Komisya wnosi:

I. Wzywa się c. k. Rząd, aby polecił władzom skarbowym, przy egzekucyach przestrzegać najściślej postanowienia ustawy państwowej z d. 10 czerwca 1887, Nr. 74. Dz. pr. p. i inne przepisy prawne o przedmiotach, wyjętych z pod egzekucyi.

II. Wzywa się ponownie c. k. Rząd, aby polecił c. k. władzom skarbowym, przy wymiarze należytości prawnych uwzględniać z urzędu te przepisy, które wpływają na obniżenie wymiaru, tudzież przed prawomocnością wymiaru, nie ściągać należytości w drodze egzekucyi.

III. Wzywa się ponownie c. k. Rząd, aby przedłożył do konstytucyjnego traktowania projekt ustawy o należytościach, systematycznie opracowany, uwzględniając przy tem potrzebę uproszczenia postanowień prawnych i ulżenia ludności.

IV. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przedstawił w odpowiedni sposób JE. p. Namiestnikowi, jako prezydentowi krajowej Dyrekcyi skarbowej, tudzież JE. p. Ministrowi skarbu, sytuacyę ekonomiczną kraju, zagrożoną w wysokim stopniu przeciążeniem podatkowem, wykazując zarazem naglącą potrzebę uczynienia zadość żądaniom Sejmu, w rezolucyach od I, II, III, objętym.

(JE. ks. Marszałek Sanguszko obejmuje przewodnictwo).

P. Weigel przytoczył kilka szczegółów dla objaśnienia, iż przepisy noweli egzekucyjnej nie są — zdaniem mowcy — ściśle przestrzegane.

P. Włod. Kozłowski zabiera głos, aby podziękować sprawozdawcy za nader gruntowne opracowanie sprawozdania, następnie dla wyjaśnienia niektórych szczegółów, a wreszcie dla zaznaczenia solidarności Koła polskiego z Sejmem. Mowca jest zdania, że reforma podatkowa jest konieczną; użala się, że często dopuszczają władze do mnożenia się zaległości podatkowych a później ściągają te zaległości z większą energią. Mowca domaga się zniesienia wynagrodzenia urzędników za doniesienia o ukróceniach należytości skarbowych, oraz domaga się reformy kodeksu karnego skarbowego.

Mowca zabrał głos nie na to, aby jątrzyć, ale po to, ażeby za pomocą obopólnego zaufania Sejmu i Rządu krajowego złe usunąć. Wierzy też z zupełnem zaufaniem, że skoro energia J. E. P. Namiestnika, zwróci się ze szczególną uwagą do władz podatkowych i poprze w Wiedniu postulata kraju, wówczas nadużycia znikną. Mowca nie wątpi, że tę samą wiarę podziela cała Izba (*Oklaski*).

P. Huryk skarżył się w długiem przemówieniu na ucisk podatkowy, na który włościanie są wystawieni.

P. komisarz rządowy radca Dworu hr. Łoś:

Tak w sprawozdaniu komisyi podatkowej, jak i w toku dyskusyi, która się nad tem sprawozdaniem wywiązała, podniesione zostały zarzuty, które podzielić można na trzy kategorye: jedne są skierowane przeciw przeciążeniu podatkowemu w ogóle, drugie przeciw niewłaściwościom przy wymiarze należytości skarbowych, trzecie przeciw postępowaniu władz skarbowych przy ściąganiu podatków i należytości skarbowych.

Co się tyczy przeciążenia podatkowego, nie chcę twierdzić, że podatki nie są wysokie, lecz zaznaczyć muszę, że bywają one na kontrybuentów nakładane i rozkładane na podstawie uchwalanego co roku przez Radę państwa budżetu państwowego, na podstawie uchwał i ustaw przez Radę państwa uchwalanych, a po części, o ile chodzi o dodatki krajowe, także na podstawie uchwał wys. Izby. Władzom skarbowym przynajmniej pod tym względem zarzutu czynić nie można. Jak zresztą wys. Izbie wiadomo, zamierzoną jest reforma podatkowa i odnośny projekt został do Rady państwa wniesiony. Nie mogę tu pominąć pewnych uwag co do sprawozdania komisyjnego. W sprawozdaniu tem podane są w cyfrach zyski kas oszczędności w Pradze i we Lwowie, oraz i podatki i inne należytości skarbowe, opłacane przez te obydwie instytucye. A mianowicie podano tam: praska kasa oszczędności miała w roku 1891 (a może 1892) zysku 1,788.066 zł. w. a., a lwowska 115.102 zł. w. a., że podatki i inne należytości skarbowe wynosiły przy kasie oszczędności w Pradze 123.570 zł. w. a., zaś we Lwowie 59.541 zł. w. a., czyli, że stosunek podatku do zysku wynosi w procentach przy kasie oszczędności w Pradze 6 prc., a we Lwowie 51 prc. Stosunek ten jest tak niezwykły, iż przeczytawszy te cyfry, odniosłem się o wyjaśnienie do krajowej Dyrekcyi skarbu, która w drodze telegraficznej zażądała od wys. Ministerstwa skarbu urzędowych dat co do opodatkowania kasy oszczędności w Pradze — a daty porównane z datami co do opodatkowania kasy oszczędności we Lwowie przedstawiają, że wymiar przy kasie oszczędności w Pradze i we Lwowie ściśle na tych samych podstawach i ściśle według obowiązujących przepisów został uskuteczniony.

W sprawozdaniu tem zawarty jest dalej ustęp o „ciągłem podwyższaniu podatku domowo czynszowego w miastach“ o będących w toku dochodzeniach urzędowych, „zmierzających do znacznego podwyższenia podatku domowo-czynszowego“. Otóż jak wys. Izbie wiadomo, stopa procentowa podatku domowo-czynszowego unormowana jest ustawą, a władze skarbowe tej stopy procentowej dowolnie zmienić nie mogą. Jeżeli są jakie dochodzenia w toku, to mają one jedynie i wyłącznie na celu sprostowanie fasyj czynszowych tam, gdzie jest uzasadniony powód do przypuszczenia, że nie odpowiadają faktycznemu stanowi rzeczy — a przeciw temu przypuszczam, że ani komisya podatkowa, ani wys. Izba zarzutu podnieść nie może.

Dalsze zarzuty odnoszą się do wrzekomych niewłaściwości przy wymiarze prawnych należytości skarbowych. Dawniej wymiar ten spoczywał w rękach często może niedostatecznie fachowo wykształconych funkcyonaryuszów urzędów podatkowych i mógł wówczas dawać słuszne powody do utyskiwań. W tej mierze jednak nastąpił stanowczy zwrot ku lepszemu, od chwili kreowania oddziałów należytościowych przy powiatowych Dyrekcyach skarbu z dniem 1 stycznia 1892. Odtąd każdy ważniejszy i trudniejszy akt wymiarowy jest przedmiotem rozpoznania urzędników konceptowych, fachowo wykształconych a urzędy podatkowe wymierzają — i to pod ścisłym nadzorem oddziałów należytościowych przy powiatowych Dyrekcyach, należytości prawne jedynie od zupełnie pojedyńczych, żadnych ubocznych zobowiązań nie zawierających aktów prawnych, jak zwykłych kontraktów kupna i sprzedaży i t. p. O ile komisya w sprawozdaniu swojem i w proponowanej wys. Izbie do uchwały rezolucyi żąda, aby przy wymiarze należytości prawnych, uwzględniano z urzędu te przepisy, które wpływają na obniżenie wymiaru, to stwierdzić muszę, że obowiązek ten dla urzędów wymiarowych już dziś istnieje, i zwłaszcza w nowszych czasach ściśle bywa przestrzegany. Z dalszem żądaniem, aby przed prawomocnością nakazu płatniczego nie egzekwowano należytości, Rząd zgodzić się nie może, gdyż w takim razie przeciw każdemu wymiarowi wnoszonoby rekursy do wszystkich instancyj, choćby tylko w tym celu, aby odwlec termin zapłaty. Wreszcie podniesiono najwięcej zarzutów przeciw postępowaniu władz skarbowych przy ściąganiu podatków i należytości skarbowych — a z tymi zarzutami łączy się proponowane przez komisyę w rezolucyi I wezwanie do Rządu, aby polecił władzom skarbowym, przy egzekucyach przestrzegać najściślej postanowień ustawy państwowej z 10 czerwca 1887 Dz. p. p. Nr. 74, t. z. noweli egzekucyjnej i innych przepisów prawnych o przedmiotach, wyjętych z pod egzekucyi. Otóż w tej mierze, nie chcąc nużyć wys. Izbę cytowaniem wszystkich okólników już w czasach dawniejszych do władz egzekucyjnych wydanych, zaznaczę tylko, że za-

raz po wydaniu ustawy państwowej z 10-go czerwca 1887, Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbu, okólnikiem z 4-go sierpnia 1887, l. 1055/pr., wydało dokładne pouczenie dla władz egzekucyjnych o zastosowaniu ustawy z 10 czerwca 1887, przy ściąganiu należytości skarbowych. Następnie został w instrukcyi służbowej dla egzekutorów podatkowych, §. 16 ściśle według tej ustawy zmieniony — są tam wymienione szczegółowo wszystkie przedmioty, bądź bezwarunkowo, bądź pod pewnemi warunkami z pod egzekucyi wyjęte.

Nie przeczę, że w poszczególnych wypadkach nadużycia zdarzyć się mogą; w każdym jednak wypadku, gdy nadużycie dojdzie do wiadomości władz przełożonych, władze te zawsze bądź przez pouczenie, lub upomnienie, bądź w inny sposób właściwy starają się nadużycia usunąć. O ile więc z podniesionych zarzutów możnaby wnosić, że jest niejako systemem administracyi skarbowej, przy ściąganiu podatków postępować z całą surowością i bezwzględnością, choćby z osłabieniem siły podatkowej, to muszę temu stanowczo zaprzeczyć i oświadczyć, że takich poleceń ani Rząd centralny ani władza krajowa nie wydały. Jest wszakże obowiązkiem władz skarbowych dążyć do tego, aby podatki według możności regularnie były płacone, aby nie dopuszczać do zaległości tam, gdzie należytość uiszczoną być może — a nie zawsze dobrowolnie uiszczaną bywa — i gdzie nagromadzenie zaległości dla samych kontrybuentów byłoby szkodliwem. Na tem kończę i zapewnię wys. Izbę, że gdy proponowane przez komisyę rezolucye uchwalone i Rządowi udzielone zostaną, kraj. władza skarbowa nie omieszka ponownie i z całym naciskiem przypomnieć władzom egzekucyjnym, aby przy ściąganiu podatków i należytości skarbowych ściśle według przepisów w duchu prawa i pod każdym względem prawidłowo postępowały.

Przemawiali jeszcze w tej sprawie pp. Abrahamowicz, Męciński, Chrzanowski.

Ponieważ zapisanych jest jeszcze kilku mowców, ks. Marszałek z powodu spóźnionej pory odroczył posiedzenie.

Odczytano złożone do laski marszałkowskiej wnioski i interpelacye:

P. Męciński i towarzysze domagają się wezwania Rządu, aby wyjednał przedłużenie mocy obowiązującej ustawy państwowej z roku 1889 o konwersyi hipotecznej.

P. Lange i towarzysze domagają się zaprowadzenia w kraju praktycznych niższych szkół rolniczych dla włościan.

P. Wiktor i towarzysze interpelują Rząd, czy znanym mu jest praktykowany w obrębie pow. Dyrekcyi skarbu w Sanoku w pow. liskim sposób postępowania z odezwami sądu zawiadamiającemi tę władzę o nałożeniu grzywien na strony za nieuporządkowanie hipotek w myśl ustawy z d. 23 maja 1888 nr. 82 dz. p. p. i czy jakie kroki zamierza Rząd przedsięwziąć, aby ten nieprawidłowy sposób uchylić.

Chodzi w tym wypadku interpelantom o to że grzywny te ściągają równocześnie tak władze skarbowe jak i sądy.

P. Stręk i towarzysze interpelują Rząd, iż podjazdy na kolei państwowej między Tarnowem a Rzeszowem są w zaniedbanym stanie. P. Stręk i tow. interpelują Rząd, iż starostwo w Ropczycach niepozwala włościanom trzymać koło zagród nawozu.

P. Chrzanowski i tow. interpelują Wydział krajowy dlaczego dotąd nie przystąpił do założenia w Tarnopolu instrukcyjnego warstatu dla kowalstwa i ślusarstwa maszynowego.

P. Romańczuk i tow. interpelują Rząd o nierównomierne traktowanie spraw językowych.

P. Okuniewski i tow. interpelują Rząd w sprawie rzekomych nadużyć przy wyborach gminnych w Widynowie pow. śniatyńskiego.

Koniec posiedzenia o godzinie 3 min. 25; następne jutro o godzinie 11 przed południem.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 14 maja.

Podwyższenie stopy procentowej w Londynie o $^1/_2$ procent uspokoiło umysły, gdyż wszyscy spodziewali się znaczniejszego jeszcze podwyższenia. Z Ameryki i z Australii nadeszły pomyślniejsze wiadomości, przeto transakcye z całą swobodą rozwinęły się na targach zagranicznych. Pomimo siedmiu bankructw sygnalizowanych z Londynu, pieniądz był wszędzie bardzo łatwy do nabycia. Nawet podwyższenie raty dyskontowej w banku Rzeszy na 4 procent nie zdołało wpłynąć niekorzystnie na dobre usposobienie giełdy. Przeciwnie, pomyślna tendencya nadeszła z Berlina, zkąd mieliśmy bardzo wiele poleceń do zakupna walorów, zwłaszcza rent koronowych węgierskich. Wpłynęło to bezpośrednio na zniżkę walut. Tak n. p. marki spadły z 60·53 na 60·35.

W każdym razie kryzys była chwilową i już przeszła. Banki londyńskie, które zebrały gotówkę i trzymały ją w pogotowiu na wszelką ewentualność, obecnie puszczają ją już w obieg, dając i pożyczki na lombard. Przez dni kilka brak pieniędzy czuć się jednak dawał dotkliwie. Od roku 1866 nie pamiętali tam takich stosunków finansowych. Dziś wszystko minęło. W przyszłym tygodniu spodziewamy się polepszenia ogólnego położenia finansowego.

Bankverein postanowił założyć filię we Lwowie i w Bernie. Swietne powodzenie konwersyi i emisyi nowej galicyjskiej pożyczki nie mało przyczyniło się do tego postanowienia.

Targ zbożowy.

Lwów, 13 maja: pszenica 8·25 do 8·75, żyto 6·— do 6·50, jęczmień 5·— do 6·—, owies 5·75 do 6·25, rzepak 12·— do 12·50, groch —·— do —·—, wyka 4·75 do 5·25, nas. lniane 11·50 do 12·—, nasienie konopne 9·25 do 9·75, bób 8·50 do 11·50, bobik 4·75 do 5·25, hreczka —·— do —·—, koniczyna czerwona 64·— do 70·—, biała 70·— do 80·—, szwedzka —·— do —·—, kminek 22·— do 25·—, anyż 38·— do 39·—, kukurudza stara —·— do —·—, nowa —·— do —·—, chmiel —·— do —·—, spirytus gotowy 14·— do 15·50. Waranty na wrzesień 16·75 do —·—.

Usposobienie silne.

Podwołoczyska: pszenica 7·90 do 8·10, żyto 6·20 do 6·40, jęczmień brow. 4·40 do 5·50, pastewny —·— do —·—, owies 4·95 do 5·30, hreczka —·—do —·—, groch —·— do —·—, kukurudza —·—do —·—, koniczyna —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, kartofle 1·15, do 1·30. gorzelniane — do — nkr. konopie —·—, mak —·— do —·—.

OSTATNIA POCZTA

Najjaśniejszy Pan najwyższem postanowieniem z dnia 26-go kwietnia b. r. raczył sankcyonować uchwalony przez Sejm galicyjski projekt ustawy, w sprawie osuszenia bagien w powiatach: lwowskim i jarosławskim.

Najjaśniejszy Pan przyjmował onegdaj na dłuższem posłuchaniu Prezesa gabinetu, hr. Taaffego.

Najdostojniejszy Arcyksiążę Rainer, Najdostojniejsza Arcyksiężna Marya Immakulata z Córkami, Najdostojniejszemi Arcyksiężniczkami Karoliną Maryą Immakulatą i Maryą Immakulatą Rainerą, powrócili przedwczoraj wieczorem z Pragi do Wiednia.

Najdostojniejszy Arcyksiążę Albrecht rozpoczął dnia 13-go b. m. rano zwykłą swą podróż inspekcyjną, w towarzystwie Najdostojniejszego Arcyksięcia Eugeniusza, szefa sztabu generalnego Becka i wyższych oficerów sztabu.

Najdostojniejszy Arcyksiążę Józef Augustyn przybył przedwczoraj z Preszburga do Wiednia i zamieszkał, jako Gość Najj. Pana, w zamku cesarskim.

Wiener Zeitung ogłasza ustawę w sprawie przedłużenia terminów dla ochrony literackiej i artystycznej własności; oraz rozporządzenie Ministerstwa skarbu z 14-go maja b. r. w sprawie puszczenia w obieg jednokoronówek waluty koronowej.

Prace przedwstępne w celu urządzenia w Ministerstwie handlu urzędu robotniczego są w pełnym toku. Urząd ten — jak donosi *Fremdenblatt* — ma w pierwszym rzędzie zbierać i badać wszystkie daty, odnoszące się do ruchu robotników i płac robotniczych, co pozwoli złożyć dokładny obraz stosunków pracy i robotników. Daty te nie będą odtąd gromadzone za pośrednictwem władz politycznych lub w drodze Izb handlowych, lecz z pomocą wysyłanych do okręgów przemysłowych osobnych, należycie ukwalifikowanych osobistości, które będą zbierały potrzebny materyał na podstawie własnych badań i obserwacyj. W ten sposób Ministerstwo handlu spodziewa się otrzymać statystykę pracy i robotników, dającą wierny obraz faktycznych stosunków.

Z Budapesztu donoszą: Wspólny Minister wojny, rozporządzeniem z d. 7-go b. m. zabronił wszystkim wojskowym w rezerwie, stanie spoczynku i stosunku pozasłużbowym, brać udziału w uroczystości odsłonięcia pomnika honwedów. Z tego powodu stronnictwo skrajnej lewicy postanowiło wnieść w Izbie deputowanych stosowną interpelacyę.

W Berlinie odbył się wczoraj wiec polsko-katolicki ku uczczeniu 50-letniego jubileuszu biskupiego Ojca św.

Kreuz Zeitung donosi, że z powodu położenia parlamentarnego, cesarz Wilhelm zaniechał projektowanej podróży dorocznej do Skandynawii.

Nowy parlament ma się zebrać już dnia 26-go czerwca. Powodem tak rychłego terminu jest głównie niemiecko-serbski traktat handlowy, który musi być przed 1 lipcem ratyfikowany.

Ruch wyborczy w Niemczech zakreśla coraz szersze kręgi i ożywia się z każdą godziną. Dzienniki przepełnione są manifestami wyborczymi różnych stronnictw, odezwami komitetów wyborczych, komunikatami z pola walki wyborczej, i t. d.

Dzienniki berlińskie donoszą:

Za pośrednictwem księcia Hohenlohe'go, namiestnika cesarskiego Alzacyi i Lotaryngii, otrzymał ks. Fleck, biskup w Metzu, list cesarza Wilhelma, zawierający dosyć surową naganę. Podczas pielgrzymki lotaryńskiej do Rzymu biskup Fleck, przedstawiając pielgrzymów Papieżowi, miał dosyć nieoględnie wyrazić się o królu Humbercie. Powiedział mianowicie, że Lotaryngia boleje nad losem więźnia watykańskiego i prosi Boga, by się ten stan zmienił.

Cesarz Wilhelm wyraża ubolewanie z powodu, iż dygnitarz „kościoła niemieckiego" mógł użyć słów niesprawiedliwych dla państwa włoskiego, a niemal obrażających dla króla Humberta. Cesarz chce atoli wierzyć, że słowa te nie oddały wiernie myśli biskupa i dlatego ogranicza się na wyrażeniu nagany. Cesarz Wilhelm przypomina zresztą biskupowi, że jest jego wolą, by się biskupi nie wdawali w ogóle w politykę.

Pruska Izba deputowanych, przyjąwszy w trzeciem czytaniu wszystkie projekta podatkowe, stanowiące całość reformy Miquela, odroczyła się, ze względu na wybory parlamentarne, do d. 30 maja.

Minister Giers dopiero po powrocie cara do Peterhofu przybędzie z Carskiego Sioła do Petersburga.

Dziennik urzędowy ogłasza ukaz carski regulujący sprawę porozumiewania się biskupów dyecezyj: warszawskiej, kujawsko-kaliskiej, kieleckiej, lubelskiej, płockiej, sandomierskiej i sejneńskiej z władzą cywilną w przedmiocie zmian w składzie osobistym duchowieństwa a dalej ukaz o zmianie praw, określających odpowiedzialność duchownych „obcych wyznań chrześciańskich" za spełnianie posług religijnych wobec prawosławnych według obrządków swego wyznania.

Pol, Corr. donosi, iż w pierwszych dniach czerwca nastąpi zjazd króla Aleksandra z Milanem i Natalią w małem miasteczku Kładowo naprzeciwko Turn-Sewerinu.

Do Moskwy wyjechał były minister wojny pułkownik Giuricz z własnoręcznem pismem królewskiem, zawiadamiającem cara o objęciu rządu przez króla Aleksandra.

Rząd przygotowuje dla skupczyny projekty o zmonopolizowaniu spirytusu nafty, papieru na cygarety i zapałek.

Pielgrzymka polska z Wielkiego Księstwa Poznańskiego, przybyła do Rzymu w d. 8 b. m. wieczorem. Ks. Arcybiskup Stablewski, który stanął w Wiecznem Mieście już w d. 4 maja, powitał ją w otoczeniu kilku duchownych Polaków na dworcu i nazajutrz odprawił dla niej w kościele św. Piotra Mszę św. Gdy w dniu 9 b. m. miało odbyć się u Ojca św. posłuchanie dla pielgrzymów niemieckich, Ojciec św. zawezwał także ks. Arcybiskupa Stablewskiego, aby Mu towarzyszył z kardynałami przy przyjęciu tej pielgrzymki. Z kardynałów byli obecni: ks. kardynał Ledóchowski, Melchers, Vanutelli, Moceni, Masella. a prócz nich ks. Arcybiskup Stablewski w purpurze. Ojciec św. przed i po przyjęciu tejże pielgrzymki nader łaskawie rozmawiał z ks. Arcypasterzem i przyobiecał mu osobną dla niego audyencyę. Tego samego dnia odbył się obiad u ks. kardynała Ledóchowskiego, na który otrzymali zaproszenia z pielgrzymów: ks. kanonik Jedzinek, ks. dziekan Kulesza, ks. Hieronim Spaeth, p. poseł Grabski i p. dr. Tadeusz Szułdrzyński.

W dniu 10 b. m. odprawił ks. Arcybiskup Stablewski dla pielgrzymów Msze św. na grobie świętego Stanisława Kostki, a we czwartek udali się pielgrzymi do ks. kardynała Ledóchowskiego, aby złożyć mu swoje uszanowanie. Przyjęcie u Ojca św. pielgrzymki polskiej z Wielk. Ks. Poznańskiego ma odbyć się dzisiaj.

Dnia 18go b. m. przyjmie Papież pielgrzymkę tryesteńską, dnia 22 maltańską, d. 25 węgierską, a dnia 29 ruską.

Według depeszy z Rzymu do kolońskiej *Volks Ztg.* przyjmował w piątek sekretarz stanu papieskiego, ks. kardynał Rampolla, przewodniczącego i członków komitetu pielgrzymki niemieckiej, przyczem, podczas pogadanki na temat politycznego położenia w Niemczech, kardynał, na stosowne zapytanie jednego z uczestników posłuchania a zarazem deputowanego niemieckiego, zaręczył, iż zgoła jest to nieprawdą, jakoby Ojciec św. wmieszał się lub w przyszłości wmieszać się zamierzał w bieżącą politykę wewnętrzną Niemiec, ponieważ polityka ta żadnego nie ma związku ze sprawami kościelnemi; każdy — mówił kardynał — jest zupełnie swobodny.

Pogłoska o zaręczynach włoskiego następcy tronu, księcia Neapolu z Feodorą księżniczką Szlezwik-Holsteinu, najmłodszą siostrą cesarzowej niemieckiej, urodzoną w d. 3 lipca 1874, potwierdza się obecnie, pomimo bowiem poprzednich zaprzeczeń, *Allgemeine Reichskorrespondenz* donosi, że zaręczyny te są już rzeczą postanowioną.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 15 maja. Przybył tu dziś rano z Drezna w. książę heski i powitany został na dworcu przez Najj. Pana, oraz Najd. Arcyksiążąt w sposób jak najserdeczniejszy. W. książę zamieszkał w zamku cesarskim. Na cześć dostojnego gościa odbędzie się we środę wielki przegląd wojska.

Wiedeń, 15 maja. (*Tel. pryw.*) *Montagsrevue* podnosi znaczenie kongresu filologów, jaki się zbierze w tych dniach w Wiedniu. Rząd wysoko ceni zaszczyt, że kongres odbędzie się tym razem na terytoryum austryackiem; wszystkie zakłady naukowe austryackie starają się, ażeby kongres przyniósł dla nauki austryackiej jak najświetniejsze rezultaty.

Franzensbad, 15 maja. Rada miejska z okazyi obchodu setnej rocznicy założenia tutejszego zdrojowiska nadała jednogłośną uchwałą hr. Taaffemu we wdzięcznem uznaniu życzliwości, jaką Pan Prezes gabinetu zawsze okazywał tej miejscowości leczniczej, honorowe obywatelstwo.

Budapeszt, 15 maja. W Izbie poselskiej dep. Polonyi zgłosił interpelacyę w sprawie wydanego dla oficerów zakazu brania udziału w uroczystości odsłonięcia pomnika dla poległych honwedów.

Budapeszt, 15 maja. Wczoraj odsłonięto pomnik słynnego poety Arany'ego. W uroczystości tej brali udział ministrowie, dowódca korpusu, członkowie parlamentu, naczelnicy władz i tłumnie zebrana publiczność.

Berlin, 15 maja. (*Tel. pr.*) Tutejsze koła rządowe mają jak najlepsze nadzieje względem wyniku nowych wyborów; szacują większość dla projektu wojskowego na 210 głosów.

Belgrad, 15 maja. Dziennik urzędowy ogłasza uwolnienie ze służby byłego ministra wojny Bogicevica, dalej pułkownika Kostę Miletica, Avaknmovica, Stojanovica i Alkovica. Wielu oficerów sztabowych, oficerów wyższych i niższych, oraz szeregowców otrzymało z okazyi wstąpienia na tron króla Aleksandra różne dekoracye.

Tyrnowa, 15 maja. Wczoraj odbyło się tu uroczyste nabożeństwo, na którem byli obecni księstwo bułgarscy. Po śniadaniu wyjechali księstwo na ulice miasta, a ludność witała ich wszędzie wśród entuzyastycznych owacyj. Wieczorem urządzono korowód z pochodniami. Miasto przepełnione jest ludnością, napływającą z prowincyi.

Ateny, 15 maja. Prezes nowego gabinetu, Sotiropulos, nie należy obecnie do żadnego stronnictwa, nie jest nawet deputowanym. Program jego przedstawia się następująco: Wypełnienie zobowiązań w obec zagranicy; zapłacenie zapadających w najbliższym terminie kuponów; daleko idące oszczędności w administracyi państwa i zaprowadzenie monopolu tytoniowego. Przeważna część członków jego gabinetu należy do stronnictwa t. zw. „Trzeciego", któremu przewodniczy Ralli.

Ateny, 15 maja. Sotiropulos złożył nowy gabinet, w którym sam objął prezydyum i tekę skarbu. Ralli objął tekę spraw wewnętrznych, Kontoslavos tekę spraw zagranicznych, a pułkownik Korpa tekę wojny.

Paryż, 15 maja. W czasie obiadu u ministra skarbu spadł zawieszony u sufitu świecznik i skaleczył w głowę prezydenta senatu Challemel Lacoura.

Madryt, 15 maja. W Kadorze, Saragossie, Barcelonie i Walencyi uchwalona przez kortezy ustawa o odroczeniu wyborów municypalnych obudziła wielkie wzburzenie. Żandarmeryę skonsygnowano.

Madryt, 15 maja. Królowa-regentka przyjmowała wczoraj prezydyum senatu, które przyniosło uchwaloną przez senat odpowiedź na orędzie królewskie. Zdarzył się przy tem wypadek, iż prezydent senatu pośliznął się i upadł na stopnie tronu, nie poniósł jednak szwanku.

Odpowiedzialny Redaktor: Adam Krechowiecki.

Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. Maja 1893 r. według zegaru lwowskiego

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia)	3·08	6·01	9·36	6.36	9·41
Z Warszawy . . .	—	6.01	9·36	6·36	9·41
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/7 do włącznie 31/8)	—	—	9·36	—	—
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów . .	—	—	—	—	9·41
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od 25/6 do włącznie 15/9)	—	6·01	—	—	—
Z Nadbrzezia i Tarnobrzega	—	—	—	6·36	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. główny)	2·48	—	9·46	6·21	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. Podzam.)	2·34	—	9·21	5·55	—
Z Suczawy . .	10·11	—	7·59	12 51	7·11
Z Kimpolunga . . .	10·11	—	7·59	—	—
Z Radowiec . . .	10·11	—	7·59	—	7·11
Z Berhomethu n. S. i Czudyna	10·11	—	—	—	—
Z Nowosielicy . . .	—	—	—	—	7·11
Ze Słobody rungurskiej kopalni	10·11	—	—	—	7·11
Z Husiatyna przez Halicz	10·11	—	7·59	—	—
Z Buczacza przez Halicz	—	—	—	12·51	—
Z Bełzca . . . ,	—	—	—	5·20	—
Ze Sokala	—	—	8·16	5·26	—
Z Ławocznego (Pesztu, Miszkolca, Szerencsa Munkácsa)	—	—	9·16	1·08	—
Ze Stryja	—	—	9.52	—	—
Ze Skolego i Stryja .	—	—	2·38	—	—

Ze Lwowa odchodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina	3·01	10·41	5·26	11·11	7·36
Do Warszawy . . .	—	10·41	5·26	—	7·36
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnow lub Rzeszów	—	10·41	—	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/7 do włącznie 31/8)	—	—	—	—	7·36
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów .	—	—	5·26	—	—
Do Nadbrzezia i Tarnobrzegu	—	10·41	5·26	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. głównego)	3 20	—	10·16	11·11	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. Podzam.)	3·32	—	10·40	11·33	—
Do Suczawy . .	6·36	—	10·36	3·31	10·56
Do Buczacza przez Halicz	—	—	—	3·31	—
Do Husiatyna przez Halicz	6·36	—	—	—	10·56
Do Słobody rungurskiej kopalni . . .	—	—	10·36	—	10·56
Do Nowosielicy . .	6·36	—	—	—	—
Do Berhomethu n. S. i Czudyna	6·36	—	—	—	—
Do Radowiec . . .	6 36	—	10·36	—	10·56
Do Kimpolunga	6·36	—	—	3·31	—
Do Sokala	—	—	9·56	7·21	—
Do Bełzca	—	—	9·56	—	—
Do Ławocznego (Munkácsa, Szerencsa, Miszkolca, Pesztu) .	—	—	7·21	8·01	—
Do Skolego	—	—	10·26	—	—
Do Stryja . .	—	—	3·41	—	—

UWAGA.

Godziny drukowane grubemi liczbami oznaczają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny 5 min. 59 rano.

W biurze informacyjnem c. k. austr kolei państwowych w Wiedniu (I. Johannesgasse 29), jakoteż w biurze informacyjnem c. k. austryackich kolei państwowych we Lwowie udziela się ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących służby na c k. austryackich kolejach państwowych. O ile podręczniki zezwalają, zasięgać tamże można informacyj odnoszących się do reszty austro-węgierskich i zagranicznych kolei

Rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym są do nabycia w kasach stacyjnych i u konduktorów.

Nadesłane.

Okulista

Dr. Teodor Bałłaban

b. asystent i lekarz na klinice profesora Borysiekiewicza w Gracu po kilkoletniej praktyce specyalnej, ordynuje w chorobach i operacyach ocznych przy ulicy Wałowej l. 7 od godziny 10 12 przed i od 3—5 po południu, I. piętro.

Dla biednych bezpłatnie. 696

Oświadczenie.

Mödlingska fabryka obuwia sprzedaje we Lwowie, przy ulicy Hetmańskiej l. 12 towar odstawiony o 30 do 50 prc. niżej normalnych cen fabrycznych Teraźniejsze zniżone ceny są także na podeszwach wyciśnięte. 722

Przyjechali do Lwowa

dnia 15 maja.

Hotel Zorża.

PP. N. Horodyska z Żabińiec, ... hr. Olizarowa z Podola ross , J. br Romaszkan z Horodenki, Wł. Mierzeński z Krzywotuł, E. Małachowski z Odessy A. hr. Biechoński z Gorlic, A. hr. Starzeński z Dąbrówki, L Adametz z Krakowa.

Hotel Imperial.

PP. W. hr. Olizar z Hladek, S. hr. Zamoyski z Wysocka, W. Abrahamowicz Brodek, M. Słósarski ze Stryja J. Leniecki z Borysławia, S. Sębowski z Woysławia B dr. Csillik z Tarnopola, K. Ohrymowicz z Burszyna, J. dr Retinger z Krakowa, S. Jędrzejowicz z Jasionki.

Hotel Metropole.

PP. J. dr. Serwacki z Przemyśla, J. dr. Dziewoński z Wielickzi, W. Sawicki, W. Rieger, Z. Piszkiewicz i Wł. Kropiński z Przemyśla, M. Ryż z Krasiczyna, F. Gielułtowicz i L. dr. Tarnowski J. Latour ze Stanisławowa, E. Elster Czerniowiec, Wł. Piawkiewicz i A. Klimaszewski Kołomyi, J. Beline i A Krüger ze Stryja, T. Dyowski i J. Chyleński z Tarnowa, J. Als z Krosn W. Keyszyński i E. Bieganowski z Nowego Sącza. F Winkowski z Tarnowa, W. Adamski z Podgórza J. Karabiński i A. Krobicki ze Złoczowa, M. Treter z Topolnicy. J. Pachner z Mostów wielkie.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 15 maja 1893.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	216	—	219	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	256	—	259	—
Banku hip. galic. po 200 zł. a. w.	370	—	—	—
Banku kred. gal. po 200 zł. a. w.	—	—	215	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	101	10	101	80
„ „ 5 prc. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	110	—	110	70
Banku hipot. 4½ pr. los. w 50 l.	100	0	100	80
Banku kraj. 4½pr. w. a. los. w 51 l.	100	50	101	20
Tow. kred. galic. ziems. 4 pr. w. a. I. emis.	98	—	98	70
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w 41½ lat	97	—	—	—
4½pr. w. a. los. 52 l.	100	70	101	40
4pr. w. a. los. w 56 l.	97	—	—	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 5 pr.) 2½ pr. w. a. . .	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	—	—	—	—
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	30	98	—
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	103	—		—
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em. . .	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	102	25	—	—
Pożyczki kr. 6 pr. w. a. . . .	104	50	—	—
Pożyczki kr. 4½ pr. w. a. . .	100	50	—	—
„ „ „ 4 „ „ . .	6	—	—	—
„ „ „ 4% koronowej	95	90	96	60
5. Losy miasta Krakowa .	23		25	—
„ „ Stanisławowa	36	—	39	—
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	76	5	86
Napoleondor	9	75	9	85
Półimperyał	9	90	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	28.—	1	31.-
„ papierowy . . .	1	27.50	1	29·—
0 marek niemieckich .	60	10	60	60

bez kuponu bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13 maja 1893.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad . . .	98.—	98.20
luty-sierpień	97.9	98.10
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	97.65	97.85
kwiecień-październik	97.65	97.85
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	148.—	149 —
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	148.25	14 .75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr. . .	166 —	167 —
„ „ 1864 po 100 zł. . . .	197.50	198.50
„ „ 1864 po 50 zł.	197.50	198. 0
Renty Com. po 42 litr. austr. . .	—	——
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	154.75	155.75
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	117.25	117.45
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	—.—	—.—
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	105.30	106 —
Galicyi	—.—	—.—
Niższej Austryi	109.75	110.75
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w a. 4 pr. . . .	96.40	97.40
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. . .	151 75	152.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	325.50	336 —
Niżno-austr. tow, eskomt. po 500 zł. .	650.—	660.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł.200wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal zakł. kred. ziem. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	249.—	251.—
Bank austro-węgierski a 600 zł. .	977—	81 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	95 50	96 10
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł mk.	362.—	366.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk. .	—.—	—.—
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł. .	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k. .	2940.—	2950.—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k. . .	—.—	—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w. .	257 —	258.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w s	309.50	310.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a. .	198.—	198 50
I. koli węg. gal. a 200 zł. w srebrze .	203.75	204 25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 prc. .	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l. . . , . . .	121.20	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. a. w. w 50 l.	100.—	100.20
„ „ „ „ „ 4 pr. .	98 80	99.60
„ „ „ „ premiowe po 3 pr.	116.—	117.—
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6. pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ k w 36 l. 6 pr.	102.50	104.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr. . . .	98.—	—.—
„ „ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	97.15	
„ „ „ „ „ po 4½ pr. w 52 latach zwrotne	100.30	101.10
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51½ l.	100.50	100 75
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.25	101.9
Banku aust. węg. 4½ pr.	100.30	101.—
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 prc.	101.50	102.50
„ „ „ „ wyl. 4½ pr.	100.65	101.65
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4 pr.	98.90	99.40
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4%	100.40	101.40
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	100.40	101.40
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	——	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 . . .	90.50	91.50
z r. 1884 . . .	96.75	97.75
z r. 1866 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr. .	106.75	107.75
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	142.50	143.50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	196.—	197.—
Clarego po 40 zł. m. k.	58.50	59.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	139.50	141.50
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	23.50	24.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	22.75	23.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.	62.25	63.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	—.—	58 50
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł. .	18.50	19 —
„ „ węg. „ po 5 zł. .	12.75	13.25
Fundacya szpitala Arcyk. Rudolfa po 10 zł. a. w.	—.—	25.—
Salma po 40 zł. m. k. . . .	69.—	70.—
St. Genois po 40 zł. m. k. . . .	67.—	69.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	36.—	38.—
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k. .	142.[illegible]	143 25
„ „ po 50 zł. a. w. .	68 —	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k. .	48 —	49.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	70 —	74 —
7. Weksle (za 3 miesiące)		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	123 95	124.10
Paryż za 100 fr. . . .	49.—.	49.05 —
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.82.—	5.84—
„ pełnej wagi . .	5.80.—	5.82.—
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9·80 —	9.81.—
Rosyjski półimperyał	—.—	—.—
Talar związkowy .	—.—	—.—
Srebro	—.—	—.—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 2639 [2937 3—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 26 maja 1893 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 28 czerwca 1893 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 3 według wyk. hip. 552 w 1/4 części i wyk. hip. 556 gminy Jezierzany w całości Pawła Rohatczuka własnej na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie o zapłatę 11 rat po 18 zł. 26 ct. i reszty kapitału 198 zł. 53 ct. zpn.

Cena wywołania 1407 zł. 50 ct.

Wadyum 140 zł. 75 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych lub nieobecnych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Orłowskiego, z substytucyą adw. dr. Komerinera.

Borszczów, 30 marca 1893.

L. 10596 [2940 3—3]

Celem ściągnięcia wierzytelności masy konkursowej Towarzystwa gal. kasy zaliczkowej we Lwowie w kwocie 255 zł. 87 ct. wa. zpn. przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie w dniach 7 czerwca i 7 lipca 1893 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod l. d 47 wyk. hip. l. 25 i III. 310 gminy Dźwinogród objętego dłużników Andrucha Czyłajty i Mykiety Czemerysa własnego, z tem, że cenę wywołania stanowią kwoty 787 zł. i 25 zł., poręczne 80 zł. i 2 zł. 50 ct. w. a. i że gospodarstwo powyższe na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim terminie i niżej ceny wywołania sprzedanem zostanie.

Kurator pózniejszych wierzycieli Teofil Waydowski notaryusz w Bóbrce.

Resztę warunków w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, 17 listopada 1892.

L. 1522 [2924 3—3]

Vom k. k. Bezirksgerichte in Gwoździec wird kundgemacht, dass zur Hereinbringung der Forderung des Georg Neidlinger im Restbetrage von 26 fl. 97 kr. s. N. G. die exekutive Feilbietung der dem Simche Hecht gehörigen Realitätenhälfte G. E. Z. 307 des Grundbuches der Catastralgemeinde Gwoździec Stadt, am 15 Juni und 20 Juli 1893 jedesmal um 10 Uhr Vormittag im Gerichtsgebäude vorgenommen werden wird.

Ausrufungspreis 300 fl.

Vadium 40 fl. öw.

Nähere Bedingnisse, Grundbuchs-Auszug und Schätzungs Act erliegen in der hg. Registratur zur Einsicht.

Gläubiger Curator Adv. Dr. Daniłowicz in Kolomea.

Gwoździec, den 12 April 1893.

L. 2843 [2910 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi dnia 14 czerwca i 3 sierpnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano, przymusową sprzedaż realności lwh 22 gm. Zbydniów objętej, dłużników Walentego Hejmy i spól. własnej, na rzecz gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi pto 793 zł. 56 ct. wa.

Cena wywołania 2051 zł. 90 ct.

Wadyum 200 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania do przejrzenia w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli c. k. notaryusz Aleksander Runge w Wiśniczu.

Wiśnicz, dnia 17 marca 1893.

L. 1819 [2908 2—3]

Celem wydobycia na rzecz Samuela Czuppera sumy 288 zł. zpn. ogłasza się egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wykazem hipot. l. 35 ks. gr. gm. Dobrzanica objętej, do małoletnich Dmytra, Katarzyny, Zofii i Maryi Gawińskich należącej na 5250 zł. wa. oszacowanej na dzień 10 lipca 1893 i 14 sierpnia 1893 każdym razem o 10 godzinie z rana z tem, że przy pierwszym terminie sprzedaż tylko powyżej lub za cenę szacunkową, przy drugim też poniżej takowej nastąpi.

Cena wywołania wynosi 5250 zł.

Wadyum 10 prc. takowej.

Kuratorem wierzycieli jest Antoni Harasiewicz.

Resztę warunków można w tusądowej registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Przemyślany, 26 marca 1893.

L. 4774 [2925 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Makowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi ck. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przez generalnego pełnomocnika adw. p. dr. Henryka Schöna w Krakowie w ilości 8 rat po 9 zł. 75 ct. wa. i reszty kapitału 121 zł. 63 ct. wa. zpn odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 22 czerwca i 27 lipca 1893 każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod lk. 67 w Grzechyni położonej dłużnika Józefa Matuśniaka i Anny Nitoń własnej, wyk. hip. 154 w całości wyk. hip. 148 w 4/24 częściach, wyk. hip. 153 w 2/4 część i wyk. hip. 157 w 2/4 część objętej.

Cena wywołania 276 zł. 19 ct.

Wadyum 27 zł. 61 ct.

Kuratorem dla nieznanych wierzycieli ustanowiony p. adw. dr. Zygmunt Werner w Makowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, d. 16 października 1892.

L. 37199 [3001 2—3]

Celem oddania w przedsiębiorstwo drogowych budowli konserwacyjnych w latacch 1893, 1894 i 1895 w stryjskim okręgu budowniczym odbędzie się 25 maja 1893 w ck. Starostwie w Stryju ponowna licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne budowli w roku 1893 wykonać się mających wynoszą:

w sekcyi drogowej Stryj	1557 zł.	60	ct.
w sekcyi drogowej Dolina	3504 zł.	$45^1/_2$	ct.
w sekcyi drogowej Rozwadów	1370 zł.	$38^1/_2$	ct.
w sekcyi drogowej Skole	3728 zł.	90	ct.
w sekcyi drogowej Tuchelka	5253 zł.	$34^1/_2$	ct.
razem	15414 zł.	$68^1/_2$	ct.

Oferty wnoszone być mają na każdą sekcyę osobno, jeżeliby zaś oferta obejmomowała wszystkie sekcye, wtedy podać w niej należy opust czy nadwyżkę dla każdej sekcyi osobno, albowiem zatwierdzenie nastąpi w każdym razie według pojedynczych sekcyj.

Warunki przedsiębiorstwa i wykaz cen jednostkowych przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie, gdzie także w dniu licytacyi najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty sporządzone na blankietach urzędowych, których oferentom Starostwo bezpłatnie udzieli i zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w 5 prc. wadyum z kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi, lecz także i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwem miejscu podać sekcyę drogową i opust bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpis imieniem i nazwiskiem.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych lub zawierające jakiekolwiek dopiski nie będą przez komisyę przeprowadzającą licytacyę przyjmowane i zostaną zaraz oferentom zwrócone; także nie będą uwzględnione oferty niepodane w terminie, niesporządzone według przepisu lub złożone w innym urzędzie.

Z ck. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9 maja 1893.

L. 12062 [2974 2—3]

Tarnobrzeski c k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Towarzystwa Ochrony mniejszej własności ziemskiej w Mielcu w kwocie 1620 zł. zpn. po potrąceniu kwoty 790 zł. w. a. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 6 czerwca 1893 i 18 lipca 1893 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya 1) realności lwh. 86 księgi gruntowej gminy Sielec masy spadkowej Wojciecha Pyciora, 2) realności lwh. 23 księgi gr. gminy Sielec masy spadkowej Józefa Kokoszki a nadto Anny Zachwiejowej, Rozalii Klimkowej, Zofii Wódz i Salamona Korna po 2/12 i małol. Franciszka i Agnieszki Kokoszków po 1/12 części i 3) realności lwh. 59 księgi gr. gminy Sielec Wojciecha Klimka własnej.

Cena wywołania ad 1) 355 zł. ad 2) 120 zł. 60 ct. ad 3) 1927 zł. 50 ct.

Wadyum ad 1) 35 zł. 50 ct. ad 2) 120 zł. 60 ct. ad 3) 192 zł. 75 ct. wa.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kurator adwokat dr. Wilhelm Reben w Tarnobrzegu.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, dnia 28 marca 1893.

L. 794 [2991 2—3]

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 23 maja 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 20 czerwca 1893 nawet poniżej takowej, licytacya połowy realności l. 254 według wyk. hip, l. 204 gm. kat. Łopatyn Eizyka Horowitz własnej, na rzecz Skarbu Państwa pto 30 zł.

Cena wywołania 50 zł.

Wadyum 5 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratora p. Holzera.

Łopatyn, 14 lutego 1893.

L. 10713 [2992 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 12 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Jakóba Fertiga w tutejszym Sądzie powiatowym, sprzedaż posiadłości lwh. 466 gminy kat. Bakszawa objętej, dłużnika Józefa Nogi własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 8 czerwca i 13 lipca 1893, każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków ltcytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Szpunar w Łańcucie.

Wadyum wynosi 70 zł.

Łańcut, dnia 21 grudnia 1892.

L. 5475 [2983 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 175 zł. zpn. odbędzie się na rzecz kasy oszczędności miasta Jasła w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 56 gm. kat. Strzeszyn objętej, dłużnika Abrahama Tumidajowicza własnej, w dwóch terminach, mianowicie w dniach 8 czerwca i 14 lipca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Steinhaus w Jaśle.

Biecz, 29 marca 1893.

L. 4225 [2953 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę kasy oszczędności miasta Kołomyi dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 60 zł. wa. zpn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Antoniego Żupańskiego Fedora, lwh. 150 ks. gr. III. dz. m. Kołomyi objętej, 1/4 części realności dłużnika Stanisława Konopki lwh. 239 ks. gr. IV. dz. m. Kołomyja objętej, i 1/4 części realności dłużnika Grzegorza Żurakowskiego whl. 167 ks. gr. IV. dz. m. Kołomya objętej, w dwóch na dzień 12 czerwca i 17 lipca 1893 każdym razem na godz. 10 przed południem wyznaczonych terminach z tem, że pomienione realności na pierwszym terminie tylko za lub powyżej cen szacunkowych, które co do pierwszej z powyższych realności 138 zł. 24 ct. co do drugiej 198 zł. 16 ct., co do trzeciej 259 zł. 37 ct. wynoszą, które służyć będą oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowych zostaną sprzedane, każda osobno, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie odnośnie do pierwszej realności kwotę 13 zł. 83 ct., odnośnie do drugiej 19 zł. 82 ct., odnośnie do trzeciej 25 zł. 94 ct. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Haczewskiego z substytucyą adwokata dr. Dudykiewicza został ustanowionym, wreszcie, że akt oszacowania w mowie będącej realności tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.

W Kołomyi 22 kwietnia 1893.

L. 16748 [3006 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kred. włośc. w likw. we Lwowie 13 rat po 5 zł. 89 ct. zpn. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod Nk. 16 w Rozdzielu położonej, wykazem hip. l. 43 objętej, oraz 2/6 części realności wyk. hip. l. 47 tejże gminy objętej, dłużnika Stefana Kocura własnych, na dzień 30 maja 1893 i 27 czerwca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie w Gorlicach.

Cena wywołania 2157 zł.

Wadyum 216 zł.

Kuratorem niewiadowych wierzycieli ustanawia się pana adwokata dr. Czesława Sleczkowskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, 14 lutego 1893.

L 17650 [3005 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Chaji Weiserowej w kwocie 147 zł. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod nk. 14 w Czarnej położonej, wykazem hip. l. 58 objętej, dłużnika Filipa Karafandy własnej, na dzień 30 maja 1893 i 27 czerwca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie w Gorlicach.

Cena wywołania 1560 zł

Wadyum 156 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adwokata dr. Karola Neumanna.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, 15 lutego 1893,

L. 1795 [2963 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności c k. uprzywiliowanego galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi a mianowicie 23 rat po 12 zł. w. a. zpn. odbędzie się w tym sądzie dnia 7 czerwca 1893 i dnia 12 lipca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod nr. kons. 191 b) we Widełce położonej, lwh. 193 ks. gr. gm. kat. Widełka objętej, do dłużników Jana Dymitraszka i Jadwigi z Bliźniaków Dymitraszkowej po połowie należącej.

Cena wywołania 310 zł.

Wadyum 31 zł.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądu.

Kolbuszowa, dnia 30 marca 1893.

L. 1197 [2956 2—3]

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Tomasza Gutowskiego w kwocie 53 zł. 51 ct. w. a. z przynależytościami odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż ciała hipotecznego whl. 12 gminy Krasne biczyckie objętego, wedle karty B. poz. 1 dłużnika Jana Janura własnego w dwóch terminach, mianowicie w dniu 9 czerwca 1893 i w dniu 10 lipca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 220 zł. w. a.

Wadyum wynosi 22 zł. a. w.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hipotecznego, tudzież reszta warunków licytacyjnych, mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, dnia 10 marca 1893.

L. 2110 [2965 2—3]

Dnia 13 czerwca i 18 lipca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tut. sądzie publiczna przymusowa licytacya realności według wykazu hip. l. 765 ks. gr. gminy Rozdołu, spadkobierców Abrahama Sauerberga, a mianowicie Marguli z Sauerbergów zam. Druck, Jancie Sauerberg zam. Reiter własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Arona Dawida Reitera w kwocie 200 zł.

Cena wywołania 124 zł.

Wadyum 12 zł. 40 ct

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej takowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Antoniego Stacinę z Rozdołu.

C. k. Sąd powiatowy.

Mikołajów, dnia 25 marca 1893.

L. 2975 [2938 3—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 2 czerwca 1893 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 12 lipca 1893 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 41 według wyk. hipot. 710, 711, 712, 713 i 714 gminy kat. Łanowce objętej, Semka, Stefana, i Zacharego Woźnych, tudzież Anny Korpan własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi pto 22 zł. 24 ct. zpn.

Cena wywołania dla realności ad 1) 130 zł., ad 2) 305 zł., ad 3) 275 zł. ad 4) 190 zł., ad 5) 210 zł.

Wadyum wynosi 10 prc. cen szacunkowych.

Skoro cena kupna uzyskana ze sprzedaży realności pierwej do przetargu przychodzących na zupełne zaspokojenie pretensyi egzekucyą prowadzącego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi, tudzież pretensyj, którym prawo pierwszeństwa hipotecznego przed pretensyą tegoż Zakładu przysłuża, wystarczy, natenczas sprzedaż dalszych realności zaniechaną zostanie.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla tych, którymby niniejsza uchwała z jakichkolwiek przyczyn doręczoną nie została, lub którzyby po dniu 12 listopada 1892 na tejże realności uzyskali prawo zastawu ustanawia się kuratorem adw. dr. Komerinera z Borszczowa.

Borszczów, 10 kwietnia 1893.

L. 20482 [2947 3—3]

Celem oddania w przedsiębiorswo budowli konserwacyjnych w latach 1893, 1894 i 1895 na gościńcach państwowych w samborskim okręgu budowniczym odbędzie się 23 maja 1893 roku o 12 godzinie w południe w c. k. Starostwie w Samborze licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne robót, które mają być wykonane w r. 1893 wynoszą:

w sekcyi drogowej Staremiasto . . .	597 zł.	$63^1/_2$	ct.
w sekcyi drogowej Łopuszanka	2668 zł.	$22^1/_2$	ct.
w sekcyi drogowej Turka	1250 zł.	76	ct.
w sekcyi drogowej Sambor	1458 zł.	35	ct.
w sekcyi drogowej Drohobycz	355 zł.	$66^1/_2$	ct.
w sekcyi drogowej Rudki	615 zł	37	ct.
razem	6946 zł.	$00^1/_2$	ct.

Oferty wnoszone być mają na każdą sekcyę osobno, jeżeliby zaś oferta obejmować miała wszystkie sekcye, wtedy podać w niej należy opust dla każdej sekcyi odrębnie, albowiem zatwierdzenie nastąpi w każdym razie według pojedynczych sekcyi.

Warunki, wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczuy i plany przejrzane być mogą w wymienionem ck. Starostwie, gdzie także najpóźniej do godziny 12 w południe wniesione być mają oferty sporządzone na blankietach urzędowych, których oferentom Starostwo bezpłatnie udzieli, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i wadyum wynoszące 5 prc. ceny fiskalnej z wyrażeniem ofiarowanego opustu, nie tylko cyframi ale także literami.

Oferent winien we właściwem miejscu blankietu podać sekcyę drogową i ofiarowany opust bez żadnych dopisków, wyszczególnić dołączone wadyum następnie położyć datę i podpis imieniem i nazwiskiem.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, lub zawierające jakiekolwiek dopiski nie będą przez komisyę przeprowadzającą licytacyę przyjmowane i zostaną oferentom zwrócone; także nie będą rozpatrywane oferty podane po terminie lub złożone w innym urzędzie.

Z ck. Namiestnictwa.

Lwów, 3 maja 1893.

L. 914 [2944 3—3]

W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Artura Pempera w kwocie 40 zł. zpn. w dniu 23 maja 1893 i 26 czerwca 1893 każdym razem o godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 11 w Opatkowicach położonej, Jakóba Piskorza własnej.

Cena wywołania 1865 zł.

Wadyum 187 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany c. k. notaryusz Peszkowski w Skawinie.

C. k. Sąd powiatowy.

Skawina, 17 marca 1893.

L. 915 [2945 3—3]

W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Artura Pempera w kwocie 39 zł. 55 ct. zpn. w dniu 23 maja 1893 i 26 czerwca 1893 każdym razem o godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż posiadłości lwh. 157 w Kobierzynie, Anny 2 Trybusiowej własnej.

Cena wywołania 240 zł. wa.

Wadyum 24 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany c. k. notaryusz Peszkowki w Skawinie.

C. k. Sąd powiatowy.

Skawina, 17 marca 1893.

L. 5477 [2941 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 300 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Izaka Schlomy Löw w tutejszym sądzie sprzedaż jednej szóstej części posiadłości lwh. 913 gminy katast. Kałusz objętej, dłużniczki masy leżącej Pesi Freidy Löw własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 8 czerwca i 7 lipca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Stanecki.

Wadym wynosi 6 zł. 30 ct. a. w.

Kałusz, dnia 8 kwietnia 1893.

L. 800 [3044 1—3]

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Samuela Schajera w kwocie 50 zł. wa zpn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod Nk. 411 w Tyczynie położonej, lwh. 531 ks. gł. gm. kat. Tyczyn objętej, na imię Julii Wilczyńskiej w połowie zaintabulowanej w dniach 31 maja i 28 czerwca 1893 każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywołania 499 zł. 50 ct.

Wadyum 49 zł. 95 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, dnia 2 marca 1893.

L. 7502 [2990 1—3]

W dniach 15 czerwca i 20 lipca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności w Nahaczowie położonej, wykazem hipotecznym l. 90 księgi gruntowej gminy Nahaczowa objętej, na zaspokojenie pretensyi Wolfa Preissa i Szymona Lossa w kwocie 32 zł. wa.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Ludwika Dellera z Krakowca.

Protokół oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Krakowiec, d. 23 grudnia 1892.

L. 30280 [2948 3—3]

Celem oddania w przedsiębiorstwo drogowych budowli konserwacyjnych w latach 1893, 1894 i 1895 w tarnowskim okręgu budowniczym odbędzie się 19 maja 1893 w c. k. Starostwie w Tarnowie licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne budowli w roku 1893 wykonać się mające wynoszą:

w sekcyi Pilzno . . .	1669 zł.	80 ct.
w sekcyi Tarnów . . .	3349 zł.	53 1/2 ct.
razem	5019 zł.	33 1/2 ct.

Oferty wnoszone być mają na każdą sekcyę osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała obie sekcye, wtedy podać w niej należy opust dla każdej sekcyi odrębnie, albowiem zatwierdzenie nastąpi w każdym razie według pojedynczych sekcyi.

Warunki, kosztorysy sumaryczne i wykaz cen jednostkowych, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których, oferentom Starostwo bezpłatnie udzieli, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i 5 prc. wadyum z kwoty fiskalnej z wyrażeniem zaofiarowanego opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi ale także i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwem miejscu podać sekcyę drogową i zaofiarowany opust bez żadnych dopisków, wyszczególnić dołączone wadyum wreszcie położyć datę i podpis imieniem i nazwiskiem.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych lub zawierające jakiekolwiek dopiski nie będą przez komisyę przeprowadzającą licytacyę przyjmowane i zostaną zaraz oferentom zwrócone; także nie będą rozpatrywane oferty podane po terminie lub złożone w innym urzędzie.

Z ck. Namiestnictwa.

Lwów, 3 maja 1893.

L. 8415 [3017 1—3]

C. k. Sąd pow... ogłasza, że ... cze... ...wiatowy w Ustrzykach ... dnia 24 maja 1893 i dnia 21 ...rwca 1893 zawsze o godzinie 11 rano odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod Nk. 71 w Łodyni położonej wedle wyk. hip l. 82 Lipy Schatten i Perli Weidmann własnej, na pokrycie pretensyi Wysokiego Skarbu w kwocie resztującej 13 zł. 43 ct. w. a. z przyn.

Cena wywołania 130 zł.

Wadyum 13 zł.

Kurator wierzycieli p. Adamski miejscowy notaryusz.

Ustrzyki, 23 grudnia 1892.

L. 5861 [3016 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że dnia 24 maja 1893 i dnia 21 czerwca 1893 zawsze o godzinie 10 rano, odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności w Łodyni położonej, wedle wykazu hip. l. 82 Lipy Schattena własnej.

Cena wywołania 65 zł.

Wadyum 10 prc.

Kurator wierzycieli miejscowy notar. pan Robert Adamski.

Bliższe warunki w registraturze.

Ustrzyki d. 4 października 1892.

L. 2019 [2968 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi na rzecz Jana Szczęśniaka publiczną sprzedaż posiadłości objętej wyk. hip. l. 128, 20/100 części posiadłości lwh. 247 i pół posiadłości lwh. 249 ks. grt. gm. kat. Łomnica objętej, Tomasza Szczęśniaka własnej, na dniu 15 czerwca 1893 i na dniu 14 lipca 1893 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 491 zł.

Wadyum 125 zł.

Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.

Stary Sącz, dnia 21 marca 1893.

L. 2527 [3015 1—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano, w dniu 31 maja 1893 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 5 lipca 1893 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wyk. hip. 183 księgi gruntowej gm. Arlamowska wola Ewy Hawrylak własnej, na rzecz Szczepana Olech pto 35 zł. w. a. z przyn.

Cena wywołania 87 zł

Wadyum 8 zł. 70 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, i dla wierzycieli hipotecznych, którzy już po dniu 22 czerwca 1892 prawo zastawu dla tej realności wykazali, ustanawia się kuratorem Włodzimierza Kisielewskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Sądowa Wisznia, 31 marca 1893.

L. 30274 [3046 1—3]

Celem oddania w przedsiębiorstwo budowli nowych i konserwacyjnych na Przemszy od Jaworzna do Gorzowa na lat 6 tj. od roku 1893 do roku 1898 włącznie, odbędzie się w ck. Starostwie w Krakowie dnia 30 maja 1893 o godzinie 12 w południe publiczna licytacya zapomocą ofert pisemnych.

Warunki budowy można przejrzeć w c. k. Starostwie w Krakowie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu i godzinie wniesione być mają oferty, ułożone w sposób poniżej podany i w 5 prc. wadyum zaopatrzone.

Oferty wniesione po oznaczonym terminie albo nie ułożone według podanego wzoru lub złożone w innym urzędzie, albo też nie zaopatrzone w należyte wadyum nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 2 maja 1893.

Wzór oferty.

OFERTA

mocą której ja niżej podpisany obowiązuję się objąć w wykonanie budowle wodne nowe i konserwacyjne na rzece Przemszy w latach 1893 do włącznie 1898 i opuszczam (liczbami i słowami) odsetków od cen fiskalnych. Warunki licytacyjne są mi dokładnie znane i poddaję się im bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Jako wadyum składam. . . .

W Krakowie 30 maja 1893.

L. 509 [2863 1—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 23 czerwca 1893 tylko za cenę szacunkową lub powyżej, zaś dnia 20 lipca 1893 nawet poniżej takowej, licytacya ciała hipot. hip. l. 54 ks. gr. gm. Ostrów-Rusiłów objętego, Oleksy Krawczuka własnego, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Glinianach pto 200 zł. zpn.

Cena wywołania 150 zł.

Wadyum 15 zł.

Resztę warunków ... wyciąg t... akt oszacowania i ...bularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Busk, dnia 1 lutego 1893.

L. 11892 [2905 1—3]

Dnia 20 czerwca 1893 i 21 lipca 1893 o 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 42 ks. gr. gm. Zawada uszewska objętej Jędrzeja i Magdaleny Pasków własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie celem zaspokojenia sześciu rat po 27 zł. i reszty kapitału 245 zł. 76 ct.

Cena wywołania 760 zł.

Wadyum 76 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony adwokat dr. Piotr Górski w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, 18 grudnia 1892.

L. 2059 [2942 1—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 15 czerwca 1893 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 13 lipca 1893 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 596 według wyk. hip. l. 444 gm. Kopyczyńce, Karoliny z Hubertów Dobrowolskiej w 3/4 częściach, zaś Peisacha Edelsberga w 1/4 części własnej, na rzecz ts. rozbiorowej kasy sierocińskiej pto 260 zł. aw. zpn.

Cena wywołania 895 zł.

Wadyum 89 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Brauna w Kopyczyńcach.

C. k. Sąd powiatowy.

Kopyczyńce, 14 marca 1893.

L. 223 [2967 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi na rzecz dr. Edwarda Szayera publiczną sprzedaż posiadłości objętej wyk. hip. l. 382 ks. gr. gm. kat. Stary Sącz objętej, Szymona i Maryi Pasiut własnej, na dniu 15 czerwca 1893 i na dniu 14 lipca 1893 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 2491 zł.

Wadyum 625 zł.

Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.

Stary Sącz, dnia 21 marca 1893.

L. 16717 [3012 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 450 zł. odbędzie się na rzecz Maryi Grossberg recte Mani Penzias w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 461 gm. kat. Peczeniżyn objętej, dłużnika Leizora Krems Jakóba własnej, w dwóch terminach mianowicie dnia 5 czerwca 1893 i 7 lipca 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Meier Hessel w Peczeniżynie.

Cena wywołania 3560 zł.

Wadyum wynosi 356 zł.

Peczeniżyn, 31 marca 1892.

L. 1216 [3011 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności kasy oszczędności miasta Rzeszowa od Pinkasa Engelberga w kwocie 321 zł. 71 ct. a. w. zpn. przypadającej, odbędzie się dnia 13 czerwca i 14 lipca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 32 w Leżajsku położonej, wedle lwh. 25 gminy Leżajsk Pinkasa Engelberga własnej.

Cena wywołania wynosi 5000 zł.

Wadyum zaś 500 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Leżajsk, dnia 18 marca 1893.

Konkursa.

L. 746 [2931 3—3]

Na posadę sekretarza Rady powiatowej w Czortkowie, z roczną płacą 1.000 zł. z możliwem w przyszłości podwyższeniem rozpisuje się niniejszem konkurs do 10 czerwca 1893.

Obsadzenie tej posady w pierwszym roku jest prowizoryczne, po którym, jeżeli kandydat odpowie wymogom z tą posadą połączonym, nastąpi stałe zamianowanie z prawem do emerytury.

Kandydat winien wykazać się dowodem u... ...kończonych nauk prawniczych, i odbytej praktyki administracyjnej, bądź w służbie rządowej, bądź też autonomicznej, następnie znajomością obu języków krajowych i języka niemieckiego w słowie i piśmie, oraz, że 40 lat wieku nie przekroczył.

Zgłoszenia wnosić należy do Prezydyum Wydziału Rady powiatowej.

W Czortkowie, 4 maja 1893.

Prezes: Rudrof m. p.

L. 421/pr. [2977 2—3]

Przy c. k. Dyrekcyi Policyi w Krakowie opróżnioną jest posada prowizorycznego c. k. strażnika cywilno-policyjnego z roczną płacą 360 zł. wraz z 25 prc. dodatkiem aktywalnym i prawem do dodatków decenalnych.

Ubiegający się o tę posadę, do której w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 Dz. p. p. wysłużonym podoficerom zastrzeżone jest pierwszeństwo przed innymi kompetentami, winni wnieść własnoręcznie pisane podanie za pośrednictwem swej przełożonej Władzy do c. k. Dyrekcyi Policyi w Krakowie w terminie do 15 czerwca br.

Nadmienia się, że przyjęty kompetent podlega 6 miesięcznej próbie służbowej.

Z c. k. Dyrekcyi Policyi.

Kraków, dnia 11 maja 1893.

L. 23511 [2976 2—3]

Konkurs na posadę ektpedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Poroninie (starostwo Nowytarg) za kantraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.

płaca roczna 200 zł.

i ryczałt kancelaryjny 60 zł.

Podanie należy wnieść najpóźniej do 27 maja br. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, 5 maja 1893.

L. 3161 [2999 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu przyjmie zaraz rutynowanego, z pięknem i szybkiem pismem oraz chlubnemi świadectwami dyetaryusza za miesięcznem wynagrodzeniem 30 zł w. a.

Wiśnicz, 10 maja 1893.

Upadłości.

L. 15685 [3022 1—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie, na zasadzie § 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Joela Langrocka, kupca nieprotokołowanego w Krakowie a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana ck. Radcę Sądu krajowego Pawłowicza, a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Józefa Kopffa, z substytucyą pana adw. dr. Goldmanna.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 29 maja 1893 przed komisarzem wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał do dnia 22 lipca 1893 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 14 sierpnia 1893 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługa prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidadcyi oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 11 maja 1893.

L. 13654 [3018]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie w sprawie upadłego Towarzystwa kredytowego miejskiego wyznacza celem zbadania przedłożonego przez byłego Dyrektora dr. Stanisława Bielińskiego pod dniem 28 maja 1890 l. 23122 sprawozdania i zawartego w takowem rachunku za czas od 16 grudnia 1878 do 30 kwietnia 1890 tudzież celem oznaczenia wysokości, wynagrodzenia przez ogół członków upadłego Towarzystwa kredytowego miejskiego termin na dzień 14 czerwca 1893 o godzinie 10 przed południem w tus. senacie IV. i na takowy wzywa byłego dyrektora Bielińskiego, członków obecnej Dyrekcyi i wszystkich członków upadłego Towarzystwa kredytowego miejskiego z tą uwagą, że wolno im w rachunki wglądnąć i na terminie wyznaczonym swe uwagi poczynić.

O tem zawiadamiamy p. dr. Stanisława Bielińskiego, dr. Stanisława Krzyżanowskiego, dr. Teofila Srokowskiego, dr. Jana Kuczkiewicza i członków upadłego Towarzystwa kredytowego miejskiego spółki zarejestrowanej o poręce nieograniczonej, z pominięciem szczegółowego zawiadomienia przez przybicie niniejszej uchwały za kratkami w gmachu sądowym, tudzież przez ogłoszenie w dziennikach „Gazeta lwowska“ i „Czernowitzer Zeitung“.

O tem zawiadamia się ogół członków upadłego Towarzystwa kredytowego miejskiego z pominięciem szczegółowego zawiadomienia przez ogłoszenie w Gazecie lwowskiej i w Gazecie czerniowieckiej i przez przybicie za kratkami sądu.

Lwów, 22 kwietnia 1893.

Księgi gruntowe.

L. 719 [3008]

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego samborskiego ogłasza, że arkusze posiadania wraz z aktami, dotyczącemi założenia nowej ks. grunt. dla gminy katastralnej Skole miasto i wieś, powiatu sądowego Skolskiego, złożone zostały w c. k. sądzie powiatowym w Skolem do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w c. k. sądzie powiatowym w Skolem do włącznie dnia 8 czerwca 1893.

Sambor, 10 maja 1893.

L. 2558 [3023]

C. k. Sąd powiatowy w Bieczu ogłasza, że z dniem 27 maja 1893 rozpoczyna dochodzenia celem wykrycia części składowych i założenia wykazu hipotecznego dla majętności tabularnej, Gawrony w gminie katastralnej Wójtowa, w powiecie sądowym Bieckim położonej

Każdy mający interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania winien się zgłosić i wszelkie dokumenta do wyjaśnienia i ochrony swoich praw przydatne przedłożyć.

Biecz, 6 maja 1893.

Kuratele.

L. 7270 [2970 1—3]
Dla Terezy Franusyszyn-Mróz z Łoszniowa, uznanej za marnotrawczynię, ustanowiono kuratorem Władysława Kawałka z Łoszniowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Trembowla, 27 sierpnia 1892.

L. 2095 [2969 1—3]
Dla Franka Rzeszoś z Hleszczawy, uznanego za marnotrawcę, ustanowiono kuratorem Wasyla Stecyszyn z Hleszczawy.
C. k. Sąd powiatowy.
Trembowla, 7 marca 1893.

L. 2454 [2964 1—3]
Wawrzyniec Dekinder z Königsau uznany został głupkowatym. Kuratorem jego ustanowiony Feliks Reichert z Königsau.
C. k. Sąd powiatowy.
Medenice, 15 kwietnia 1893.

L. 7443 [2971 1—3]
Zawiadamia się, że dla Jakima Woroneczyj z Trembowli, uznanego za umysłowo chorego, ustanowiony został kuratorem Wojciech Jastrzębski z Trembowli.
C. k Sąd powiatowy.
Trembowla, 31 sierpnia 1892.

L. 2474 [2984 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia, że Ołeksa Basarab i Marya z Hnatników Basarabowa z Lachowiec uznani zostali marnotrawcami a kuratorem dla nich ustanowiony Michał Basarab z Lachowiec.
C. k. Sąd powiatowy.
Bohorodczany, 17 marca 1893.

L. 2143 [2996 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Rudkach za przyzwoleniem c. k. Sądu obwodowego w Samborze z 21 marca 1893 l. 3734 uznaje Annę Kucharską, włościankę z Zagórza, za marnotrawczynię z ustanowionym dla niej Wasyla Sarabachy gospodarza z Zagórza kuratorem.
C. k. Sąd powiatowy.
Rudki, dnia 15 kwietnia 1893.

Wyroki prasowe.

L. 8810 [3025]
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 pk. i § 37 u pr., że treść artykułu umieszczonego w nr. 8 czasopisma „Bocian" z dnia 1 maja 1893 pod napisem „Módl się, pracuj i oszczędzaj" zawiera znamiona występku z § 302 i 303 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez ck. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.
Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 11 maja 1893.

Zl. 102 (2832)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 17 der periodischen Druckschrift: „Arbeiter Zeitung" ddo. Wien, 28 April 1893 (nach der Confiscation zweite Auflage) enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Himmelschreiend" in den Stellen von „Welchem mitfühlenden Menschen" bis „was Adlerflug geworden wäre u. s. w." das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.
Wien, am 1 Mai 1893.

Zl. 107 (2949)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 18 der periodischen Druckschrift: „Arbeiter-Zeitung" vom 5 Mai 1893 unter der Rubrik: „Von Nah und Fern" enthaltenen Artikel: in den Stellen von 1. „Die Wiener Behörden" bis „haben allen Grund dazu", 2. „Die Maifeier der Unabhängigen" bis „vermieden werden können", 3. „Nun sind die von der löblichen Statthalterei" bis „Jahre in Anspruch nimmt", 4. „Die Versammlung ist also" bis „Aufklärungsthätigkeit des Herrn Czapka", 5. „Der bekannte Grazer Polizist Pesez" bis „Befugnissen nichts vorschreiben" das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, gemäß §§ 487—489 St. P. O. die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme bestätig und nach § 37 Pr. G. auf Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.
Wien, am 6 Mai 1893.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 9 der periodischen Druckschrift: „Oesterreichische Bauarbeiter-Zeitung" von 4 Mai 1893 enthaltenen Artikel mit den Aufschriften: 1. „Zimmererstrike in Wien" in der Stelle „Blut hat es" bis „Arme Neugierige!", 2. „Maurerstrike in Graz" in der Stelle von „So der Bericht aus Graz" bis „in Erinnerung bleiben soll" das Vergehen nach § 300 St. G. und ad 1 auch die Uebertretung nach § 3 des Gesetzes vom 7 April 1870, Nr. 43 R. G. Bl., begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen und die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt.
Wien, am 6 Mai 1893.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 13 der periodischen Druckschrift: „Fachblatt der Drechsler" vom 3 Mai 1893 enthaltenen Artikel mit den Aufschriften: 1. „Unsere politischen Reisen" dem ganzen Umfange nach, 2. „Aus dem Gerichtssaale" in der Stelle von „Aber die Verhandlung selbst" bis zum Schluße, ad 1. das Vergehen nach § 302 St. G. und ad 2. das Verbrechen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 487 und 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.
Wien, am 6 Mai 1893.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 5935 [2935 3—3]
Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Anielę Petsch, że Chana Bernstein wytoczyła pod dniem 21 marca 1893 l. 4384 przeciw niej i Józefowi Steinhart, względnie tegoż masie konkursowej pozew o uznanie ją za właścicielkę parceli budowlanej l. kat. 124 w Hołyniu whl. 515 położonej, lub zapłacenie kwoty 200 zł. a. w. z pn. że pozew ten uchwałą z dnia dzisiejszego dekretowano do sumarycznej rozprawy i termin na 6 czerwca 1893 wyznaczono, wreszcie, że dla niej kuratorem tutejszego adwokata dr. Rosenberga z zastępstwem adw. Haussera ustanowiono.
Wzywa się przeto tęże Anielę Petsch, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyj udzieliła, lub innego zastępcę sobie wybrała, inaczej bowiem skutki z tego wynikłe sama sobie przypisze.
Stanisławów, 22 kwietnia 1893.

L. 1513 [2961 3—3]
Sąd powiatowy uwiadamia Danyłę Rekrut niewiadomego z miejsca pobytu, że przeciw niemu wniósł dnia 23 lutego 1893 l. 1513 Chaim Weinstein pozew drobiazgowy o zapłacenie kwoty 10 zł. i termin do rozprawy na dzień 7 czerwca 1893 pod rygorem §. 28 post. drob wyznaczono i kuratorem Józefa Krzyczkowskiego ustanowiono, wzywa się go, aby na tym terminie sam stanął, albo kuratorowi środki dowodowe dostarczył, inaczej złe skutki ze zaniedbania wynikające sam sobie przypisze.
Husiatyn, dnia 28 lutego 1893.

L. 1512 [2960 3—3]
Sąd powiatowy uwiadamia Danyłę Rekrut niewiadomego z miejsca pobytu, że przeciw niemu wniósł dnia 23 lutego 1893 l. 1512 Marcin Rosenzweig pozew drobiazgowy o zapłacenie kwoty 10 zł. i termin do rozprawy na dzień 7 czerwca 1893 pod rygorem §. 28 post. drob. wyznaczono i kuratorem Józefa Krzyczkowskiego ustanowiono, wzywa się go, aby na tym terminie sam stanął, albo kuratorowi środki dowodowe dostarczył, inaczej złe skutki ze zaniedbania wynikające sam sobie przypisze.
Husiatyn, dnia 28 lutego 1893.

L. 7109 [2954 2—3]
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kasy oszczędności miasta Kołomyi przeciw Froimowi Kanter i tow. pto 58 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Froima Kantera, kuratorem ad actum adw. p. dra Freudenberga, z substytucyą adw. pana dr. Allerhanda i doręczył pierwszemu nakaz zapłaty z dnia 8 kwietnia 1893 l. 5233, któremu to zastępcy ma Froim Kanter swoje środki dowodowe udzielić, lub innego zastępcę tut. sądowi wymienić, ileże w przeciwnym razie złe następstwa sobie przypisać będzie winien.
Kołomyja, dnia 7 maja 1893.

L. 8690 [2979 2—3]
C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu księżnę Jadwigę de Ligne, że w skutek wytoczenia przez Franciszkę Ciejkę przeciw niej skargi de praes. 1 maja 1893 l. 8690 o uznanie prawa własności i intabulacyę tego prawa, co do parc. bud. l. 70 i grunt. l. 490 wchodzących w skład majętności tab. Wola zdakowska lwh. 554 ks. tab. z pn., dla niej kuratorem adw. dr. Malawski w Tarnowie, ze substytucyą adw. dr. Steca w Tarnowie ustanowionym został i że temuż kuratorowi pozew doręczono.
Tarnów, 4 maja 1893.

L. 1443 [2753 3—3]
C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Antoninę Czamarską, iż na dniu 15 lutego 1893 l. 1443 wniosła przeciwko niej Racela Reibscheid do tut. sądu pozew do postępowania pisemnego o uznanie pretensyi pozwanej w kwocie 99 zł. 75 ct. a. w. zpn., 367 zł. 50 ct. w. a. z pn. i 315 zł. a. w. z pn w tabeli płatniczej z dnia 6 czerwca 1874 l. 2668 na cenę kupna dóbr Bukowiec jako niewykazane przekazanych za zadawnione, a zatrzymanego na onych, zabezpieczenie z ceny kupna dóbr Bukowiec funduszu w sumie 1564 zł. 50 ct. w. a. z pn. za wolno rozporządzalny.
Ustanawiając dla Antoniny Czamarskiej, kuratorem adw. dr. Wąsikiewicza z substytucyą adw. dr. Schornsteina, z których pierwszemu wpomniany pozew celem wniesienia obrony na piśmie w terminie dni 90 udzielono, wzywa się Antoninę Czamarską, aby ustanowionemu dla siebie kuratorowi dostarczyła środków obrony, lub innego swego zastępcę sądowi wskazała, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki samej sobie przypisać będzie musiała.
Nowy Sącz, dnia 25 lutego 1893.

L. 2876 [2847 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu ustanawia w sprawie Filipa Sałłacza przeciw Isakowi Leibie Jungowi o zniesienie egzekucyi dla pozwanego przebywającego w Romunii, kuratorem Eliasza Ritsera z Tłumacza i doręczył mu pozew de pr. 30 listopada 1892 l. 11905, z terminem do rozprawy sumarycznej na 13 czerwca 1893 9 godzinę rano.
Wzywa się zatem Isaka Leibę Junga, aby praw swoich bronił, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Tłumacz, 8 kwietnia 1893.

L. 9813 [2844 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Rawie ogłasza, iż dnia 6 grudnia 1885 zmarł w Rawie bez pozostawienia ostatniej woli Srul Grob.
Gdy miejsca pobytu powołanego do spadku syna tegoż Abrahama Izaaka Groba sądowi znanem nie jest, przeto wzywa się go, aby do roku od dnia dzisiejszego, w sądzie się zgłosił i deklaracye do spadku wniósł gdyż inaczej pertraktacya do spadku ze zgłoszonymi spadkobiercami i kuratorem dlań ustanowionym przeprowadzoną zostanie.
C. k. Sąd powiatowy.
Rawa, dnia 30 października 1892.

L. 825 [2708 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie, zawiadamia z miejsca pobytu Wojciecha Kłuska, że w sprawie egzekucyjnej Tarnowskiej kasy oszczędności przeciw Józefowi Kłuskowi, Wojciechowi Kłuskowi i Janowi Szczędorowi z Lubczy, o 145 zł. 78 ct. z pn., na prośbę rzeczonej kasy z dnia 24 czerwca 1891 dozwolono tut. sąd. rezolucyą do l. 4271 egzekucyjnego oszacowania realności dłużników własnych, a także i jego realności lwh. 39 ks. gr. gm. Lubcza objętej i oszacowanie to, pod dniem 26 sierpnia 1891 przeprowadzono i tutejszo-sądową rezolucyą do l. 6239 do tutejszo-sądowej wiadomości przyjęto i że dla niego ustanowiono adw. dr. Kondzielskiego w Pilźnie kuratorem ad actum, któremu powyższe tutejszo-sądowe rezolucye dla niego przeznaczone, doręczono i wzywa go, by kuratorowi temu informacyi do swej obrony udzielił, lub też innego obrońcę swych praw sobie obrał i o nim sąd tutejszy zawiadomił, inaczej możliwe złe skutki sam sobie przypisze.
C. k. Sąd powiatowy.
Pilzno, dnia 28 lutego 1892.

Zl. 3168 [2826 3—3]
Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Borszczów, wird in Einleitung des vom Lewi Zoller angesuchten Amortisirungsverfahrens allen denjenigen, welche zwei, vom Bankgeschäftsinhaber in Brünn, Eduard Urban ausgestellte Bezugsscheine und zwar Nr. 25347 über ein 3 Prc. österr. Bodencreditlos Serie 3756 Nr. 93, ferner Nr. 29625 über ein 3 Prc. Serbenlos Serie 5835 Nr. 44, die in Verlust gerathen sein sollten, in den Händen haben dürften, aufgetragen, dass sie diese Urkunden binnen einer Frist von einem Jahre, 6 Wochen, 3 Tage vom Tage der dritten Einschaltung des Ediktes im ämtlichen Zeitungsblatte, so gewiss Vorbringen sollen, als sonst dieselben für nichtig gehalten werden und der Aussteller darauf ihnen Rede und Antwort zu geben nicht mehr verbunden sein wird.
Borszczów, den 31 März 1893.

L. 1841 [2830 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wawrzyńca Dobka, że Józef Dobek wniósł przeciwko niemu i innym pozew de praes 3 sierpnia 1893 l. 8470 o zaintabulowanie powoda za właściciela realności wh. 212 w Pstrągowy, że dla niego kuratorem ad actum adw. dr. Strosowskiego ustanowiono i wyznaczono termin do obrony na dzień 26 czerwca 1893.
Poleca się zatem Wawrzyńcowi Dobkowi, ażeby albo potrzebne dokumenta ustanowionemu dlań kuratorowi udzielił, lub też innego zastępcę sobie wybrał i o tem sądowi tutejszemu doniósł.
Ropczyce, 13 marca 1893.

L. 3758 [2743 3—3]
C k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu awiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jana Maloka, iż w sprawie tabularnej Izraela Spirna o intabulacyę prawa własności co do posiadłości lwh. 106 gm. Domacyny ustanowiono dla niego kuratorem ad actum dr. Rebena adwokata w Tarnobrzegu, któremu rezolucya w dniu 31 lipca 1892 l. 9533 doręczoną została i dalsze rezolucye w tej sprawie doręczone będą.
C. k. Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, dnia 17 marca 1893.

L. 10760 [2861 3—3]
Jasielski Sąd powiatowy miejsko-delegowany zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Dąbrowskiego z Dembowca, iż wyznaczając do uregulowania stanu hipotecznego posiadłości lwh. 277 ks. gr. gm. Dembowiec, termin na dzień 30 czerwca 1893 w sądzie ustanowił dla niego kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Steinhausa w Jaśle.
Rzeczą zatem jest jego stawić się na tym terminie osobiście lub przez pełnomocnika, ewentualnie udzielić kuratorowi potrzebnych informacyi, inaczej skutki zaniedbania sobie przypisać musi.
Jasło, dnia 9 grudnia 1892.

L. 3583 [2864 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Dominika Zdybka, że Piotr Knurek pod dniem 22 marca 1893 do l. 3583 wniósł przeciw niemu pozew o zapłacenie kwoty 30 zł., na który termin na dzień 5 lipca 1893 o godz. 9 rano w tutejszym sądzie wyznaczono, a dla niego kuratorem adw. dra Festenburga ustanowiono.
W skutek tego wzywa się Dominika Zdybka, aby środki ku jego obronie służące kuratorowi swemu wskazał lub też innego pełnomocnika sobie ustanowił.
Brzozów, dnia 31 marca 1893.

L. 5167 [2900 2—3]
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Emę z hrb. Rejów Ochockę, że w sprawie Markusa L. Bergmana przeciw niej o 6000 zł. wa. zpn. ustanowiono dla niej kuratora w osobie adwokata dr. Pohoreckiego a tegoż zastępcą adwokata dr. Łuczakowskiego i, że temu pierwszemu tusądową uchwałę z dnia 11 lutego 1893 l. 1956, którą pozew do pisemnego postępowania zadekretowany został doręczony.
Wzywa się zatem niewiadomą z miejsca pobytu Emę z hr. Rejów Ochockę, ażeby możliwe środki obrony kuratorowi podała, lub sądowi innego zastępcę wskazała gdyż wrazie przeciwnym sprawa ta z kuratorem wedle ustaw przeprowadzoną będzie.
Tarnopol, 8 kwietnia 1893.

L. 1314 [2858 2—3]
C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie wdraża niniejszem co do weksla Izakowi Leibie Gottesmann jako prawonabywcy Józefa Kerna zaginionego, z daty Nadwórna, 13 czerwca 1887 na 150 zł. opiewającego 13 października 1887 płatnego, przez Józefa Kern wystawionego, przez Berla Kaphana do zapłaty przyjętego, postępowanie amortyzacyjne i wzywa posiadacza tego weksla, by takowy w przeciągu dni 45 tem pewniej w tutejszym sądzie przedłożył, ile że w przeciwnym razie weksel ten po upływie tego terminu jako nieważny uznany zostanie.
Stanisławów, 15 marca 1893.

Licytacye.

L. 1443 [3065 1—3]

Mościcki c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie dłużnej nieletnim spadkobiercom Juliana Kaczmaryka przez nieobjętą masę spadkową Wawrzyńca Kunowskiego kwoty 48 zł. 82 ct. wa. zpn. odbędzie się tamże w dniach 19 maja 1893 i 16 czerwca 1893 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności dłużnika wyk. hip. 570 gm. Mościska objętej.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta sprzedaną tylko za cenę wywołania lub wyżej niej na drugim i niżej tejże.

Wadyum wynosi 46 zł.

Resztę warunków i aktów można przejrzeć w sądzie.

Mościska, 22 lutego 1893.

L. 10568 [3051]

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Sanoku rozpisuje drugą publiczną relicytacyę celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgu dzierżawnym Kołaczyce (III klasa taryfy) składająca się z miejscowości: Bezdziedza, Bieździatka, Brzyska, Kołaczyce, Nawsie kołaczyckie, Kłodzwa, Sowina i Ujazd, na czas od wprowadzenia dzierżawcy w posiadanie przedmiotu dzierżawy, do końca grudnia 1894.

Relicytacya ustna odbędzie się w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Sanoku dnia 19 maja 1893 od godziny 9 rano do 12 w południe, poczem oferty pisemnie otwarte zostaną.

Cenę wywołania stanowi roczna kwota 1351 zł. 59 ct.

Oferty pisemne zaopatrzone w 10 prc. wadyum mają być wniesione do naczelnika c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Sanoku najpóźniej do dnia 18 maja 1893 godziny 2 po południu.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w Dyrekcyi, okręgu skarbowego w Sanoku, jako też w c. k. Nadzorach straży skarbowej w Sanoku, Lisku, Birczy, Jaśle, Krośnie, Brzozowie, i Dynowie.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego
W Sanoku, dnia 12 maja 1893.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1560 [3039 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Joannetty Majer a to: Ignacego Majer, Paulinę Skoczdopole, Maryę Korzeniewicz, ks. Pawła Korzeniewicza, Karola Auspacha, Fryderyka Auspacha, Emilię Wilkowicką, Michała Majera, Wilhelminę Majer, Ernestynę Zähringer, Edwarda Walentego 2o Majer, Fryderyka Józefa 2 im. Majer, Henryka Walentego 2 im. Majer, Barbarę Walentynę 2 im. Majer, Joannę Michalinę 2 im. Majer, Helenę Majer, Michała Majera, że celem ściągnięcia należytości Skarbu państwa 367 zł. $4^1/_2$ ct. a. w. zpn. wyznaczono termin do egzekucyjnego oszacowania połowy realności Joanetty Majer własnej, w Kałuszu pod lk. 65 położonej, na 25 maja 1893 o godzinie 10 rano, i że dla nich ustanowiono kuratorem dr. Staneckiego w Kałuszu.

Kałusz, 8 marca 1893.

L. 6138 [3047 1—3]

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa Herscha Moslera, lub tegoż dziedziców, wszystkich z życia i miejsca pobytu nieznanych, aby prawa jakie sobie roszczą do sumy 36 zł. mk, na częściach real. lk. $434^2/_4$ we Lwowie, przedtem do Maryi Schneid, a obecnie do Beili z Weissów Bochner, Nechy z Weissów Brazer vel Prasser, Aschera Weissa i Abrahama Lipy Bochnera należącej w wykazie hip. 385 II. k. C. p. 1, na rzecz Horscha Moslera, na mocy uchwały do l. 12515|39 zaintabulowanej, w przeciągu jednego roku, a mianowicie do dnia 20 marca 1894, tem pewniej zgłosili i wykazali, w przeciwnym bowiem razie suma ta za umorzoną uznaną i prawo zastawu dla takowej, na ponowne żądanie proszących w poz. 1 karty C. wyk. hip. 385 II. intabulowane, wykreślonem zostanie.

Lwów, 18 lutego 1893.

L. 757 [3048]

Autoryzowany inżynier górniczy dr. Stanisław Olszewski, przeniósł swoją siedzibę z Gorlic do Jasła.

Z c. k. Starostwa górniczego.
W Krakowie, 10 maja 1893.

L. 5306 [3010 1—3]

W sprawie drobiazgowej Jankla Glücksterna przeciw Dmytrowi Szkodiek synowi Dmytra pto 50 zł., pozwem de praes. 13 kwietnia 1893 l. 5306 wszczętym, w którym wyznaczono termin na 25 maja 1893, ustanawia się dla nieznanego z miejsca pobytu Dmytra Szkodieka syna Dmytra, kuratora w osobie adw. dr. Wilkowskiego w Kosowie i wzywa się pozwanego, by wcześnie przed terminem do sądu się zgłosił, lub też z kuratorem się zniósł, gdyż inaczej winę sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Kosów, dnia 16 kwietnia 1893.

L. 359 [3004 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Eugeniusza Jordana, że celem doręczenia mu rezolucyi z dnia 16 lutego 1891 l. 13351 odnoszącej się do utworzenia nowego ciała hipotecznego whl. 175 gminy Kryg objętego i wpisanie prawa własności na rzecz Wawrzyńca i Katarzyny Białoniów i ciała hipotecznego whl. 176 tejże gminy objętego i wpisanie prawa własności tegoż na rzecz Jakóba, awrzyńca i Katarzyny Białoniów kuratorem ustanowiono adw. dr. Neumanna z Gorlic.

Gorlice, dnia 28 lutego 1893.

L. 12494 [2843 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie ustanawia p. Jana, Mańkowskiego koncypienta notaryalnego z Lubaczowa, kuratorem dla nieznanej z obecnego miejsca pobytu Estery Wachsman, w celu doręczenia jej uchwały tabularnej z dnia 30 sierpnia 1890 l. 6070, wzywając takową, aby kuratorowi środki obrony podała.

Lubaczów, dnia 31 grudnia 1892.

L. 630 [2827 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie ustanowił celem doręczenia rezolucyi z dnia 23 lutego 1891 l. 985 wsprawie Paraski Ziałyk o wpis prawa własności do 1/10 części parceli gruntowej l. kat. 1205 w Zahoczewiu położonej, Kaski Kotyk współwłasnej, dla niewiadomej z miejsca pobytu Kaśki Kotyk, kuratorem p. Ludwika Riedla z Baligrodu.

O czem się Kaśkę Kotyk celem strzeżenia praw swych zawiadamia.

Baligród 29 stycznia 1893.

L. 4314 [2972 1—3]

Zawiadamia się niewiadomego z pobytu małol. Tadeusza Gwoździa i jego ojca Tomasza Gwoździa z Krawców, że przeciw nim wniósł Mendel Gross pozew l. 14671/91 o zapłatę kwoty 23 zł. 33 ct. z pn. w skutek czego termin na dzień 21 lipca 1893 o 9 rano wyznaczono i że w tej sprawie dla nich kuratorem p. adw. dr. Reben w Tarnobrzegu ustanowiony został, któremu oni środki do obrony podać lub o sobie sądowi donieść winni.

C. k. Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, dnia 25 kwietnia 1893.

L. 2825 [2918]

C. k. powiatowy w Żurawnie oznajmia, że po zmarłym na dniu 6 stycznia 1891 w Żurawnie Seligu Spislerze, powołani są do spadku po nim pozostałego niewiadomi z miejsca pobytu Laja Freier, Mojżesz Obler, Aba Obler i Reisia Freier, wzywa się przeto tych spadkobierców, aby do roku po umieszczeniu tego obwieszczenia w gazecie urzędowej w sądzie tutejszym lub też przez ustanowionego dla nich kuratora p. Mausuta Janiszewskiego w Żurawnie się zgłosili i oświadczenie swoje do spadku tego wnieśli ileże w razie przeciwnym pertraktacya spadku tylko ze zgłoszonymi w tym czasie spadkobiercami przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.
Żurawno, dnia 27 kwietnia 1893.

L. 15414 [2901 1—3]

C. k. Sąd powiatowy miejsko deleg. w Samborze ogłasza, że dozwolił uchwałą z 10 lutego 1892 l. 1284 zaintabulowania Agnieszki Bombolowej, Hieronima Mikulicza i Maryi z Dępniaków Mikuliczowej za właścicieli wierzytelności Azriela Grossa, w kwocie 27 zł. wa. zpn. zahipotekowanej, na realności Jana Ruczaja wedle wykazu hipotecznego 192 gminy Kalinów, ustanowił dra Brylińskiego, adwokata krajowego w Samborze zastępcą niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Ruczaja i doręczył mu dotyczącą uchwałę.

C. k. Sąd pow. miej. deleg.
Sambor, dnia 28 grudnia 1892.

L. 4709 [2888 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Stefana, Malwinę i Maryannę Pawluków, że pod dniem 27 marca 1893 do l. 4709 przez Jana i Wandę Szporków pozew przeciw nim o uznanie za zgasłe prawa zastawu dla sumy 150 zł. mk. intabulowanego na ich rzecz na realności wyk. hip. 892 Stanisławów wytoczony został i że dla nich w tej sprawie kuratorem ad actum adw. dr. Joachim Rosenberg ustanowiony został.

Zarazem wzywa się ich, ażeby ustanowionemu kuratorowi do strzeżenia ich praw odpowiedniej informacyi udzielili, ewentalnie innego zastępcę sobie ustanowili, inaczej skutki zaniedbania tego sami sobie przypiszą.

Stanisławów, 8 kwietnia 1893.

L. 27879 [2904 1—3]

C. k. Sąd powiatowy miejsko deleg. w Tarnopolu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Chislesa, iż na prośbę Herca Ingwera z dnia 29 września 1892 l. 22227 zostało przeciw niemu dozwolone i przeprowadzone przymusowę zajęcie oceniania jego ruchomości, i że w celu doręczenia uchwał egzekucyjnych z dnia 30 września 1892 l. 22227 i z dnia 14 listopada 1892 l. 25249 i jego dalszego zastępstwa w tej sprawie został dla niego kuratorem ad actum adwokat krajowy dr. Landesberg z Tarnopola, a tegoż substytutem adwokat dr. Langer i poleca się, aby środki obrony kuratorowi dostarczył lub innego pełnomocnika w tej sprawie wymienił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, 30 grudnia 1892.

L. 431 [2895 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Obertynie wzywa niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Karola Monsego, zmarłego w Obertynie dnia 5 stycznia 1893 bezdzietnie z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia kodycylarnego, aby w przeciągu roku w tymże sądzie do spadku po nim się zgłosili i deklaracyę do spadku wnieśli, inaczej pertraktacya spadku tylko ze zgłaszającemi się spadkobiercami przeprowadzoną, a nie objęta część spadku, lub gdyby się nikt nie oświadczył, cały spadek bezdziedziczny skarbowi Państwa wydany będzie.

Kuratorem dla niewiadomych spadkobierców ustanowiony został Piotr Ilnicki z Obertyna.

Obertyn, dnia 26 stycznia 1893.

L. 2254 [2934]

Sanocki c k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w rejestrze firm spółkowych wpisał firmę „Przedsiębiorstwo budowy Robert Barański i Karol Gerardis w Sanoku."

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest budowanie pojedynczym osobom fizycznym lub moralnym wszelkiego rodzaju budynków.

Jawnymi spólnikami tego przedsiębiorstwa, które swą czynność rozpoczęło od dnia 1 stycznia 1891, są: Robert Barański przedsiębiorca w Lisku zamieszkały i Karol Gerardis przedsiębiorca w Sanoku zamieszkały.

Prawo zastępywania spółki przysługuje obu jawnym spólnikom, to jest każdemu z osobna.

Firmę spółki będą wspólnicy podpisywać tak, że pod wyciśniętą stampilią lub napisem „Przedsiębiorstwo budowy Robert Barański i Karol Gerardis w Sanoku" umieszcza każdy z osobna swój własnoręczny podpis „R. Barański" — „C. Gerardis."

C. k. Sąd obwodowy.
Sanok, dnia 18 kwietnia 1893.

L. 1255 [2936 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako instancya tabularna, wzywa wszystkich, którzyby do zaintabulowanego de praes. 29 stycznia 1893 l. 1939 na karcie C. poz. I wykazu hipotecznego 298 majętności „Onofrówka„, jako na karcie ubocznej, na mocy komplanacyi w Dobrowodach dnia 27 maja 1789 zeznanej, obowiązania się Wincentego Pokutyńskiego odstąpić część lasu swego w Dobrowodach położonego, sukcesorom Markowskiej czyli Magdalenie z Markowskich Brzozowskiej żonie Michała Brzozowskiego, tudzież Tekli Markowskiej jakie pretensye sobie roszcili, ażeby takowe do włącznie 20 lutego 1894 roku w tutejszym sądzie zgłosili, gdyż inaczej amortyzacya i wykreślenie tego wpisu dozwolonem będzie.

Równocześnie ustanawia sąd z życia i miejsca pobytu niewiadomym sukcesorom Msrkowskiej czyli Magdalenie z Markowskich Brzozowskiej, żonie Michała Brzozowskiego, tudzież Tekli Markowskiej, ewentualnie ich z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, kuratorem ad actum w tej sprawie p. adwokata dr. Trzecinieckiego, z zastępstwem p. adwokata dr. Glogiera.

Tarnopol, 11 lutego 1893.

L. 14633 [2856]

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zarządził w dniu dzisiejszym wpisanie dla spółek zarobkowych i gospodarczych nowo zawiązanego na podstawie statutu z dnia 20 września 1892 Towarzystwa pod firmą „spółka tkacka w Horodence, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką" w następującej osnowie, że celem Towarzystwa jest podniesienie przemysłu tkackiego w Horodence i okolicy przez zakupywanie wyborowej przędzy i rozdawanie jej do wyrobienia tkaczom, tudzież przez sprzedaż gotowych wyrobów, że czas trwania spółki jest nieograniczony do trzechkrotnej kwoty podpisanego udziału z wliczeniem takowego, że pierwszymi członkami Dyrekcyi wybrani: ks. Antoni Kosiński, Teodor Sucharowski, Aleksander Robacki, Karol Lisiewicz,, Tytus Zulauf i Włodzimierz Grodzki, wszyscy w Horodence zamieszkali a mianowicie pierwszy jako dyrektor techniczny, drugi jako zastępca techniczny, trzeci jako kasyer, czwarty jako zastępca kasyera, piąty jako kontrolor a szósty jako zastępca kontrolora, którzy za Towarzystwo w ten sposób podpisują, iż wszyscy trzej członkowie Dyrekcyi lub ich zastępcy swe podpisy pod firmą umieszczą, w końcu, że ogłoszenia od Towarzystwa wychodzące okólnikami i plakatami na lokalu Towarzystwa uskutecznione być mogą, takowe także przez publiczne pisma nastąpić mogą.

Kołomyja, 12 listopada 1892.

L. 229 [2939]

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie nieznanego z miejsca pobytu Fedora Połowyszaka z Woli mihowej zawiadamia, że w skutek pozwu sumarycznego Iwana Denysa przeciw niemu o zapłacenie 200 zł. a. w. z pn., termin na dzień 7 lipca 1893 wyznaczono, a dla niego kuratora w osobie Maksyma Wetlińskiego ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Baligród, 15 kwietnia 1893.

L. 2649 [2885]

Bei dem k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Neu Sandez wurden eingetragen im Handelsregister für Gesellschaftsfirmen bei der Firma Gebrüder Thonet mit der Hauptniederlassung in Wien für die Zweigniederlassung in Ochotnica die Löschung des Franz Thonet und Michael Thonet über deren Austritt als offene Gesellschafter.

Neu Sandez, den 15 April 1893.

L. 8943 [2891 1—3]

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie wzywa niewiadomego z pobytu Stanisława Stelmacha, aby w przeciągu roku zgłosił się do spadku po zmarłym w Ameryce 10 sierpnia 1886, bracie Janie Stelmachu, gdyż inaczej spadek ten ze zgłoszonymi spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem dr. Janem Stecem przeprowadzonym zostanie.

Tarnów, dnia 15 kwietnia 1893.

L. 3044 [2943 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Szymona Löwa, że w sprawie egzekucyjnej Dawida Goldberga przeciwko niemu pcto 28 zł. 20 ct. w. a. z pn., ustanowiono dla niego kuratorem ad actum adw. dr. Ujejskiego w Ropczycach.

Wzywa się go zatem, aby albo kuratorowi temu potrzebne środki do obrony udzielił, lub innego zastępcę prawnego ustanowił.

Ropczyce, 28 marca 1893.

L. 2712 [2899]

C. k. Sąd obwodowy ogłasza, że uchwałą z dnia dzisiejszego l. 2712 zarządził wpisanie w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych tutejszego sądu, firmy handlowej Schmaja Birnbaum w Nurcie nowym powiat Nisko, pod którą właściciel tejże firmy Schmaja Birnbaum w Koziarni zamieszkały prowadzi handel drzewem.

Rzeszów, 30 marca 1893.

L. 2930 [2886]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu ogłasza, że w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych przy firmie „Handel towarów mieszanych B. Holländer" w Starym Sączu wpisano w miejsce ustępującej właścicielki firmy Breindli Holländer za właściciela tejże firmy Barucha Holländra.

Nowy Sącz, 15 kwietnia 1893.

L. 2020 [2927 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Wróbla z Łysej góry, że w sprawie hipotecznej Wojciecha i Kazimiry z Kapustów małż. Smoleniów o wydzielenie hipoteczne parcel gruntowych z realności lwh. 69 ks. gr. Łysa góra, ustanowił dla niego Jędrzeja Kapustę z Łysej góry kuratorem ad actum.

Wojnicz, dnia 8 marca 1893.

L 4315 [2973 1—3]

Zawiadamia się niewiadomego z pobytu, Szczepana Gwoździa z Krawców, że przeciw niemu wniósł Mendel Gross pozew l. 14356/91 o zapłatę kwoty 28 zł. 33 ct. zpn. i że w tej sprawie dla niego kuratorem p. adw. dr. Reben z Tarnobrzegu ustanowiony został, któremu zatem tenże środki do obrony podać lub o sobie sądowi donieść winien.

C. k. Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, dnia 25 kwietnia 1893.

L. 3536 [2950 3—3]

Leżajski Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Markusa i Idesy Krautów, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie pto 18? zł. 32 ct. z pn., dla nich kuratorem Salomona Hirschfelda ustanowił i temuż rezolucyę, dozwalającą na oszacowanie ich realności lwh. 314 gminy Leżajsk, doręczył.

Leżajsk, 22 kwietnia 1893.

L. 9531 [2890 3—3]

C. k. Sąd miejsko-delegowany w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z pobytu Salomona Apisdorfa, że przeciw S. M. Haberowi i Salomonowi Apisdorfowi wniósł I. Józef Suschny pozew de praes. 3 sierpnia 1891 l. 19727.

Kuratorem dlań ustanowiono adw. dr. Apfelbauma w Tarnowie, a termin do obrony wyznaczono na 5 czerwca 1893.

Tarnów, 17 kwietnia 1893.

L. 2907 [2828 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie ustanawia na prośbę egzekwenta Izraela Rappaporta z dnia 19 listopada 1892 l. 10040 dla niewiadomej z życia i miejsca pobytu Maryi Winnickiej w sprawie ogzekucyjnej Izraela Rappaporta przeciw niej o 3000 zł. z pn., kuratorem c. k. notaryusza w Chodorowie dr. Władysława Pasławskiego, któremu przeznaczone dla egzekutki Maryi Winnickiej uchwały tusądowe z dnia 20-go marca 1892 l. 2178, z dnia 16 sierpnia 1892 l. 6895 i z dnia 30 stycznia 1893 l. 10040 się doręcza.

Wzywa się zatem Maryę Winnicką, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczyła, lub innego zastępcę sobie obrała i takowego sądowi oznajmiła, gdyż inaczej sama sobie wyniknąć mogące złe skutki przypisać będzie musiała.

C. k. Sąd powiatowy.

Chodorów, dnia 27 marca 1893.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie. 733

W niedzielę dnia 28 maja 1893 o godzinie 10 z rana odbędzie się w wielkiej i małej sali ratuszowej walne zgromadzenie Reprezentantów pracodawców i Delegatów członków kasy chorych m. Lwowa.

Na porządku dziennym:

1. Wybór 18 członków do Zarządu i 9 Zastępców.
2. Wybór 12 członków do Wydziału Nadzorczego i 6 Zastępców.
3. Wybór 18 członków do sądu polubownego i 9 Zastępców.

Od Zarządu kasy chorych m. Lwowa

We Lwowie, 12 maja 1893.

Władysław Gubrynowicz.
prezes.

Ogłoszenie. 734

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie § 63 statutów p. p. Bogumiłowi Opoleckiemu i Maryi Opoleckiej kapitały 1338 zł. 90 ct. i 3454 zł. 26 ct. a. w. listami zastawnymi, pochodzące z większych sum 22.300 zł. i 3500 zł. a. w. na hipotece dóbr Zinmawoda i folwark Brubacherka, w powiecie przemyślańskim położonych, intabulowane, z tego Towarzystwa wypożyczone, z dniem 1 lipca 1893 jeszcze pozostałe.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. p. Bogumiła Opoleckiego i Maryę Opolecką, jako właścicielitych dóbr, ażeby wypowiedziane kapitały w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galicyj. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyli pod rygorem exekucyi a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, dnia 3 maja 1893.

K. k. österreichische Staatsbahnen.

Zl. 20611/93

Offert-Ausschreibung auf Lieferung mineralischer Kohle.

Die Lieferung des Bedarfes an mineralischer Kohle für die Zeit, vom 1 Jänner 1894 bis 31 Dezember 1894, in dem für diesen Zeitraum erforderlichen Ausmasse vom 40.000 Tonnen gelangt im Wege schriftlicher Offerte zur Vergebung.

Die k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction behält sich jedoch bei zu sagendem Offerte vor, auf 3 Jahre d. i. vom 1 Jänner 1894 bis Ende Dezember 1896 auszuschliessen.

Die Offerte können sich sowohl auf Stück-, wie auf Förder-, Würfel, Nuss-, und Kleinkohle erstrecken; in allen Fällen ist jedoch das Mischungsverhältniss auf Grund, der „speziellen Bedingnisse für die Lieferung mineralischer Kohle" anzugeben.

Die der Offertstellung zu Grunde zu legenden allgemeinen und speziellen Bedingnisse können bei der k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction behoben werden, beziehungsweise werden dieselben dem Offerenten über Verlangen zugesendet.

Die vorschriftsmässig gestempelten und gehörig belegten Offerte sind versiegelt und mit der Aufschrift „Offert zur Lieferung mineralischer Kohle" versehen, bis längstens 15 Juni l. J. Mittags 12 Uhr im Einreihungs-Protokolle der gefertigten k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction abzugeben, und haben die Offerenten in Abänderung der Bestimmungen des Art. 4 der allgemeinen Bedingnisse für die Lieferung von Materialien und Ausrüstungs-Gegenständen, für die Einhaltung der Offerte bis 15 August l. J. verbindlich zu bleiben.

In den Offerten kann eine beliebige Station der k. k. österr. Statsbahnen als Einlieferungsstelle nominirt werden.

Lemberg, am 15 Mai 1893.

K. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction der österr. Staatsbahnen in Lemberg.

C. k. austryackie koleje państwowe.

3049

Ogłoszenie dostawy węgla mineralnego.

Niniejszem rozpisuje się dostawę węgla mineralnego potrzebnego na czas od 1 stycznia 1894 do 31 grudnia 1894 w ilości 40.000 ton na podstawie ofert pisemnych.

Przytem c. k Dyrekcya ruchu zastrzega sobie prawo zawarcia umowy na okres trzyletni t. j. na czas od 1 stycznia 1894 do końca grudnia 1896, jeżeli uzna warunki oferty za odpowiednie.

Oferty wnieść można tak na węgiel niesortowany, jak i na węgiel sortowany t. j. na gruby, średni, kostkowy, orzechowy lub drobny, w każdym razie ale podać trzeba stosunek zmięszania według szczegółowych warunków dostawy.

Obowiązujące dla oferujących warunki dostawy tak ogólne, jak szczegółowe przejrzeć i otrzymać można u podpisanej Dyrekcyi ruchu.

Ostemplowane według przepisów oferty i załączniki potrzebne, wnieść należy w kopercie opieczętowanej i zaopatrzonej w napis „Oferta na dostawę węgla mineralnego" najdalej do dnia 15 czerwca b. r. godziny 12 w południe w protokole podawczym c. k. Dyrekcyi ruchu we Lwowie.

Odmiennie od postanowień art. 4 ogólnych warunków dostawy oferenci pozostają w słowie do 15 sierpnia 1893.

Jako miejsce dostawy węgla podać można w ofercie którąkolwiek stacyę c. k. kolei państwowych.

Lwów, dnia 15 maja 1893.

C. k. Dyrekcya ruchu austr. koleji państwowych we Lwowie.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber.) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich.